

p. 32

Sarrià

Torna a rodar el primer bicibús de Barcelona

p. 28

Custo Dalmau

"No em considero dissenyador de moda"

p. 34

La Mirada Jove

Sagnier, punt de referència feminista

p. 8

Sindicat d'Habitatge

Activistes de Cassoles, investigats per unitats antiterroristes

p. 32

Projecte, un triomf per a l'escola pública

Leishmània?
Campanya de detecció precoç

50% dte Analítica per a la detecció de Leishmània
Del 15/03/22 al 30/04/22

c/ Salvador Mundí, 15 08017, Barcelona 933 395 996 696 018 406

 LA VETERINÀRIA de Sarrià

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva! (netegem nosaltres)

Festes Privades

Nota79 • C/ Vallirana 79 (Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)   **Nota79** BARCELONA LIVE MUSIC BAR

Tel. 669 893 140

GARDEN JARCLOS CENTER

 c/Collserola, 22-24 93 418 32 06 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari
de dilluns a dissabte
10-14.30 / 15.30-18 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari
de dilluns a divendres
9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes 9.30-14.30 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

BLAUDECOR
c/ Francesc Pérez-Cabrero, 7
08021 Barcelona
Tels. 93 209 78 74 / 93 183 09 82 / 93 183 09 83
Fax: 93 200 61 72
www.blaudecor.com

BLAUDECOR ReformasB4LL

REFORMAS

PROYECTOS

DECORACIÓN

31 DE MARÇ, DIA MUNDIAL CONTRA EL CÀNCER DE CÒLON

El 2021 es van diagnosticar 43.581 nous casos de Càncer Colorectal a Espanya, 29.372 de còlon i 14.209 de recte.

Clínica ServiDigest, especialitzada en Aparell Digestiu, Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Obesitat, Cirurgia General, Digestiva i Metabòlica, està integrat per un expert equip d'especialistes d'alta qualificació professional i formació científica.

Instal·lacions equipades amb l'instrumental metge i quirúrgic tecnològicament més avançat.

Més de 45 anys d'experiència al servei de la salut dels nostres pacients.

Balmes, 334 08006 - BARCELONA
935 450 990 - 934 153 464
www.servidigest.com

 Clínica ServiDigest

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPÍ
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, MARTA TRIUS,
MARIA ANTÒNIA FONT

Correcció
MARIA ANTÒNIA FONT,
HÈCTOR LLULL I PAU ORÓ

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

ENRIC MÓRA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Projecte, un triomf per a l'escola
pública
© Escola Projecte

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

Comença el març, s'acosta el 8-M i l'hivern arriba a poc a poc a la seva fi. A l'aire anem notant la proximitat de la primavera: la florida de les mimoses i dels ametllers era una crida que en les setmanes vinents s'anirà confirmant amb un renaixement general de la natura. Tanmateix, la saquera amenaça en fer menys esplèndida la renovació estacional.

Aquest any, però, la primavera ens ve tacada per les terribles notícies de la guerra a l'est d'Europa. Una guerra que ningú esperava, o que se'ns feia molt difícil d'entendre. És una guerra d'un país que vol conquerir un altre, un fet que pràcticament no havia passat des del fi de la Segona Guerra Mundial i, per tant, és encara més greu, ja que posa en perill acords i aliances entre tots els països del món que s'havien anat teixint en els darrers vuitanta anys. Hi ha una sensació generalitzada de desànim: ara que estàvem sortint del foc de la pandèmia, caiem a les brases de la guerra.

Al districte no hi ha "guerra" però sí disputes, com la de les obres del Parc de l'Oreneta o la de Can Raventós, conflictes que ja fa temps que s'allarguen, que tendeixen a enquistar-se, sense que es vegi una actitud gaire comprensiva per part del Districte a les demandes dels veïns. En parlem al diari. També recordem la investigació policial en curs contra activistes del Sindicat d'Habitatge de Cassoles.

Avui repartim el diari coincidint amb la diada de Sant Medir, festa que té molta tradició a Sant Gervasi i a Sarrià. Una festa segur molt esperada per la mainada. Aquesta setmana també hem enterrat el Carnestoltes i entrem a la Quaresma, que ens portarà a mitjans d'abril a la Setmana Santa. El calendari festiu, coincidint amb l'arribada de la primavera, s'accelera. També les fires de comerç o les festes de les entitats del barri. I aquest és un mes de color lila, el mes de la dona i del 8 de març. Ho anirem seguint i us convidem a participar-hi! ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 Nomenclàtor: El carrer de Portolà J. MESTRE
- 6 **ACTUALITAT**
- Vist al Twitter
- Nova Audiència Pública exprés S. ALEMANY
- Reclam de la nova comissaria de la GUB S. ALEMANY
- 8 **Activistes de Cassoles, investigats** C. ROCAMORA
- Nou ascensor al metro de Vallcarca EL JARDÍ
- 10 **Protesta dels Amics de l'Oreneta a Ada Colau** S. ALEMANY
- El Racó del Veïnat: Vet aquí una vegada a Sarrià DEFENSEM CAN RAVENTÓS
- 11 **Ràdio Farró es presenta en públic** EL JARDÍ
- El Parc d'Atraccions del Tibidabo, premiat EL JARDÍ
- Els barris de muntanya reclamen prevenció d'incendis EL JARDÍ
- Es doblen els accidents al carril bus de Travessera de Gràcia EL JARDÍ
- 14 **POLÍTICA**
- Opinió: M. AMAT, M. CAHNER
- 15 **Eva Parera critica les ocupacions a la Tecla** S. ALEMANY
- Eva Parera deixa l'acta de diputada del PP C. ROCAMORA
- 16 **OPINIÓ**
- F. BLANCO, G. VILALTA, J. DE OLEZA, M. ROYO, J. CLOTET, C. SUCARRAT, J. BUSCÀ
- 22 **GENT DEL BARRI**
- Entrevista: Eva Garcia S. ALEMANY
- 24 **CULTURA**
- Semblances: Emília Coranty i Llurià M. CASTELLET
- 25 **Música per salvar la música** S. ALEMANY
- Dones catalanes a l'exili republicà a Mèxic I. TELL
- 26 **Les ressenyes de la Casa Usher: En les seves paraules** BCN Districte Cultura
- 27 **La moda de David Delfin, al Putxe** M. TRIUS
- 28 **El llibre del veí: Al Jardí amb... Custo Dalmau** S. PALAU
- 29 **El relat: Busco aquest home** M. BERTRAN
- 30 **EXPLORAR EL JARDÍ**
- Jardins de la Creu de Pedralbes M. J. TORT
- 31 **El mascarell** E. CAPDEVILA
- 32 **LA MIRADA JOVE**
- Escola Projecte, nova escola pública C. ROCAMORA
- Torna el bicibús escolar del districte amb vuit centres S. ALEMANY
- 33 **Salut, també al menjador** ESCOLA DECROLY
- 34 **Entrevista: "Volem fer de Casa Sagnier un punt feminista"** A. RUBIÓ
- 35 **La dictadura en girar la cantonada"** J. CEBRIAN
- La natura com a eina educativa C. BOSOM
- 36 **PER ALS PETITS DE CASA**
- 37 **CUINA I NUTRICIÓ**
- L'avellaner F. V. SERRA
- La dieta mediterrània A. VILARRASA
- 38 **GENT GRAN**
- Cuidem els que cuiden C. AINETO
- El Racó del Veïnat: Un amic al cel Y. RAVENTÓS
- L'escola M. CORNET
- 39 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

OUTLET BCN SURF SHOP

WINTER IS COMING

Carrer Balmes 310 - Barcelona tlf 932 41 23 83

Dilluns a Dissabte de 10:30 a 14:00 i 17:00 a 20:30

[@outlet_bcn_surf](https://www.instagram.com/outlet_bcn_surf)

TOT 50% DE DESCOMPTA

Fins al 3 d'abril de 2022

MARÇ

FINS AL 26 DE MARÇ
Exposició: «**Altres escenaris possibles**», de Nando Cruz
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

FINS AL 29 DE MARÇ
Exposició: **Dones de ciència**, amb l'Institut Català de la Dona.
Centre Cívic Vallvidrera
c/ d'Elisa Moragas i Badia, 2
(Mercat, provisional)

FINS AL 3 D'ABRIL
Davidelfin i uns altres infants terribles de la moda
De dimarts a diumenges de 10 a 14 h, i divendres i dissabtes de 17 a 20 h
Fundació Rocamora
Carrer Ballester 12
Entrada: 5 €

3 DIJOUS
▶ tot el dia
Sant Medir, dolça festa!
A Sant Gervasi
▶ 17 h
Ens expliquen: **Pensions: perquè les dones estan discriminades?**, amb Marea Pensionista de Catalunya
Casal de Can Fàbregas
Pl. Pere Figuera i Serra, 1
▶ 17.30 a 20 h
Cread(on)es. Inauguració exposició: **La sensibilitat humana**, del col·lectiu 'Pauta'
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130
▶ 19 h
Presentació de la novel·la **Una casa plena de gente**, de Mariana Sánchez
Casa Usher
c/ Santaló 79
▶ 19 h
Xerrades de l'ACIM:
El marxisme viu. Francisco Fernández Buéy, amb Jordi Mir
Casa Orlandai
▶ 21.30 h
Concert: **Enric EZ**
Nota79
Vallirana, 79
Entrades: 10 € anticipades; 12 € taquilla

4 DIVENDRES
▶ 17 h
Espectacle infantil: **Sirenas**, amb Daniela Conte.
Centre Cívic L'Elèctric
ctra. Vallvidrera a St. Cugat, km 6,5
▶ 17.30 h
De sentits i sentiments: **La màgia dels colors**, amb Montse Panero. + 3 anys
Biblioteca Clarà
c/ Dr. Carulla 22
▶ 17.30 h
Diverdivendres: **Experimentació amb construccions**.
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29
Preu: 7.53 €
▶ 18 a 20 h
Divendres dinàmics: **Dibuixant el gènere**, amb el servei Aquí T'Escoltem.
Espai Jove Casa Sagnier
c/ Brusi, 61
▶ 19.30h
Meritxell Noguer, piano
Obres de L.V. Beethoven, R.Schumann i M. Ravel
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida 5
Aportació 10€
▶ 19.30 h
Cread(on)es: **De dona a dona. Cartes de llibertat a les beguines**, amb 'Dones que cremen romani'
Centre Cívic Pere Pruna

5 DISSABTE
▶ 10 h
Prostituere, una història de prostitució, amb Meritxell Carreres
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 10 a 13 h
Orlandai feminista:
10 h: **Taller de pancartes per al 8M**, amb Júlia Solans,
11.30 h: Taller infantil:
Construccions amb Kapla, amb Kapla Catalunya
Preu: 4,16 € + 5 anys
12 h Vermut feminista
Casa Orlandai
▶ 10.30 h
Conta vortes en anglès:
Brown Bear, Brown Bear, What Do You See?
Escola Peter Pan
c/ Anglès, 86

6 DIUMENGE
▶ 18 h
Teatre musical:
Les històries de l'avi Josep
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
Preu: 13 €
▶ 19 h
Lluís Coloma
Nota79
Entrades: 12 € i 15 €

7 DILLUNS
▶ 20 h
Maragall a casa, amb Josep Maria Jaumà
Arxiu Joan Maragall
c/ Alfons XII, 79

8 DIMARTS
▶ 17 h
Ens expliquen: **Què és el PIAD?**, a càrrec del PIAD
Casal Sant Ildelfons
c/ de Marià Cubí, 111

9 DIMECRES
▶ 10.30 h
Visites culturals: **Col·lecció Modernisme a Barcelona**, al MNAC, amb Montse Flotats.
Casal de Can Fàbregas
17.30 h
Postals florals. Edat: a partir de 5 anys. També el dijous 10.
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 17.30 h
Experimentem amb pasta de sal. De 1 a 3 anys.
Centre Cívic Vil·la Urània
Preu: 7.53€
▶ 18.30 h
Dones artistes: per què estan silenciades?
Biblioteca Clarà
▶ 18.30 a 20 h
Les grans compositores
Centre Cívic Can Castelló
▶ 19 h
Presentació: **Inauguració Ràdio Farró**. Dissabte 12, 12 h: Ràdio oberta i participativa
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19.30 h
Concert de clàssica:
Artklavier duo, amb Lucas Pinar i Laura Pastor
Auditori del ICCIC
Via Augusta, 205
Organitza: IEN

10 DIJOUS
▶ 17 h
Cine club: **La leyenda del pianista en el oceano**
Casal de Can Fàbregas
▶ 18 h
Espectacle familiar: **Amb ulls de nena**, amb Cia Sifó. + 3 anys
Centre Cívic Vil·la Urània
Preu: 4.40 €
▶ 18.30 h
Elles també hi eren, amb Gemma Domènech. 700 catalanes exiliades a Mèxic.
Espai Putxet
c/ Marmellà, 13
▶ 19 h
Veus: **Patrycia**
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 19 h
Conferència: **Quatre anys d'exili i una sola actitud. I ara què?**, amb Aleix Sarri
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
▶ 20 h
Concert música barroca:
Dones reals... O ideals?
amb La Ferlandina
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 21.30 h
Concert de jazz: **Damug** presenta l'àlbum *ODO*.
Nota79
Entrades: 12 € i 15 €

11 DIVENDRES
▶ 17.30 h
Petit Cineclub: **Al sostre del món**. + 6 anys
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 17.30 h
Lletra petita: **Encara que sigui una nena**, amb Susagna Navó. + 3 anys
Biblioteca Clarà
▶ 19.30 h
Clarobscur, amb Pau Mercadal, violí, i Rafael Roca, piano
Jardí dels Tarongers
Aportació 10€
▶ 19.30 h
Cread(on)es: **Pictofonies 'Hilma Af Klint'**, amb Cori

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

Mercadé, guió i conducció, i Rosa Maria Aguadé, veu.
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 20 h
L'imperdible del divendres. Música: **Picot presenta: Les ales del cavall**.
Casa Orlandai
Preu: 3 €
▶ 20 h
VIII Cicle de Música de Dones i Compositores: **Màgic moment**
Teatre de Sarrià
Preu: 5 €

12 DISSABTE
▶ 12.30 h
Música: **Anna Barrufet**
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 19 h
Teatre: **Mothers**.
Centre Cívic Vil·la Urània

13 DIUMENGE
▶ 12 h
Ballada de sardanes, amb la Cobla Baix Llobregat
Plaça de Sarrià
▶ 21.30 h
Concert: **Wagner Pa Os 3 Parceiros**.
Nota79
Entrades: 10 € i 12 € taquilla

DEL 14 MARÇ AL 10 ABRIL
Exposició retrospectiva de l'evolució de l'excursionisme durant els últims 100 anys.

Centre Excursionista Els Blaus
c/ Cornet i Mas, 15

14 DILLUNS
▶ 17.30 a 20 h
Taller de compres de tela, *Espai Jove Casa Sagnier*
▶ 18.30 h
Cinema social: **Suerte de un poeta**. Asturias.
Teatre de Sarrià
▶ 18.30 h
Xerrada: **Alimentació per millorar els símptomes de l'endometriosis**
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19 h
Club de lectura: **Napalm al cor**, de Pol Guasch
Casa Usher
▶ 19 h
L'òpera entre bambolines: **Classificació de les veus femenines**, amb Marc Sala
Casa Orlandai
Preu: 4,50 €

15 DIMARTS
▶ 17 h
Tastet dona, amb PIAD Sarrià - Sant Gervasi.
Casal Sant Ildelfons
▶ 20 h
El Cineclub del Teatre: **L'el·lipse**, de M. Antonioni.
Teatre de Sarrià
Preu: 3 €

16 DIMECRES
▶ 11 h
Matí de jocs de taula: **Compartim amb infants de l'escola Nausica**.
Casal Sant Ildelfons
▶ 19 h
Cafès científics: **La comunicació entre neurones**, amb Esther Gratacós-Batlle
Casa Orlandai
Preu: 3 €
▶ 19 h
Club de lectura: **El Llibre Blau de Nebo**, de Manon Steffan Ros
Casa Usher

DEL 17 AL 20 DE MARÇ
Festival de cinema: **Brain Film Fest - Premi Solé Tura**
CCCC
c/ Montalegre, 5
Fundació Uszheimer

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

17 DIJOUS

▶17 h
Música: **Una nit italiana amb Jonas Kaufmann**
Casal de Can Fàbregas
▶18 h
Garlanda de Pasqua, amb Lady Crochet
Centre Cívic Vil·la Urània
▶19.30 h
Concert jazz: **Three Cool Cars**, amb Lucas Pinar i Laura Pastor
Auditori del ICCIC
Organitza: IEN
▶21.30 h
Concert: **Jazz Divas. Nota79**
Entrades: 10 € i 12 €

18 DIVENDRES

▶17.30 h
Diverdivendres: **Juguem amb mandales**, amb Explòrium.
Centre Cívic Vil·la Urània
Preu: 7.53 €
▶18 a 22 h
Jornada d'art feminista i concert
Espai Jove Casa Sagnier
▶21.30 h
Cultura Popular: **Acte de Cloenda de l'any Cubeles.**
Teatre de Sarrià

19 DISSABTE

10 h
La Festa Major del Centre: Celebrem Sant Josep!
Centre i Teatre de Sarrià
▶11.30 h
Espectacle familiar: **Història d'una deixalla**
Centre Cívic Vallvidrera
▶12 h
Matinals familiars: **Viatgera**, amb la Cia. La Salada.
Casa Orlandai
Preu: 3 €

20 DIUMENGE

▶19 h
Concert clàssica:
Fedor Veselov, piano.
Nota79
Entrades: 15 € i 19 €
▶20.30 h (i dilluns 28)
El documental del mes:
Curvy Crew (vosc).
Teatre de Sarrià
Preu: 3 €

22 DIMARTS

▶17.30 h
Aigua clara
Centre Cívic L'Elèctric

23 DIMECRES

▶17.30 h
Jugar i construir amb peces soltes, amb Sandra Rodríguez.
De 1 a 3 anys.
Centre Cívic Vil·la Urània
Preu: 7.53€

24 DIJOUS

▶10.30 h
Passejada: **Bany del bosc**
Centre Cívic Vallvidrera
▶20 h
Barcelona Obertura City +:
Spring Festival
Centre Cívic Pere Pruna

25 DIVENDRES

▶17 h
Dolços de Quaresma
Centre Cívic Vil·la Urània
▶17.30 h
Lletra petita: **Macedònia de poemes** + 3 anys
Biblioteca Clara
▶19.30 h
Emma Stratton, piano
Jardí dels Tarongers
Aportació 10€
▶20 h
XIII Cicle de Música Religiosa:
Alpha i Omega
Centre Cívic Pere Pruna
▶20 h
L'imperdible del divendres:
Adama Founé Cissokho.
Casa Orlandai

26 DISSABTE

▶10 h
Ruta: **El Sarrià de fa 100 anys.**
L'Institut Químic de Sarrià
Centre Cívic Vil·la Urània
▶18 h
Teatre: **200.000 Dones**, amb Cia. Candida
Centre Cívic Vil·la Urània

27 DIUMENGE

▶18 h
Teatre/dansa: **Origens**
Teatre de Sarrià
Preu: 10 €
▶19 h
Concert: **David Busquets**
Nota79
Entrades: 12 € i 15 €

28 DILLUNS

▶19 h
Les veus de la República:
L'Agenda 2030 i el seu aterratge a Sarrià
Casa Orlandai

29 DIMARTS

▶17.30 h
Atreveix-te amb els llibres:
Sunakay, amb Marc Alabart.
Infants de 9 a 12 anys
Biblioteca Clara
▶18.30 h
Mes de la dona: **Prevençió i organització feminista davant les violències masclistes**
Centre Cívic Vil·la Urània

30 DIMECRES

▶18.30 a 20 h
Les grans instrumentistes
Centre Cívic Can Castelló
▶19 h
Cafès literaris: Cultura basca:
Los pasos incontables, de Ramon Saizarbitoria
Casa Orlandai
Preu: 3 €

31 DIJOUS

▶21.30 h
Concert: **Nerea Bassart**, funk.
Nota79
Entrades: 10 i 12 € taquilla

ABRIL

1 DIVENDRES

▶19.30 h
Opera Prima
Jardí dels Tarongers
Aportació 10 €
▶20 h
Concert líric: **La donna innamorata.**
Teatre de Sarrià
Preu: entre 9 i 22 €

2 DISSABTE

▶tot el dia
15è aniversari de la Casa Orlandai. Més informació a la pàgina 19
Casa Orlandai

3 DIUMENGE

9.30 a 14 h
Sarrià: Aplec de sardanes del Centenari
Jardins de Vil·la Cecilia
Organitza: CE Els Blaus

NOMENCLÀTOR

El carrer de Portolà

JESÚS MESTRE CAMPI

El carrer de Portolà és un petit vial del vessant nord-est del turó del Putxet, que enllaça els carrers de Ferran Puig amb els d'Espinoi i del Caire. Eren terrenys propicis per a la vinya, conreu que a finals de segle XVIII treballaven Pere Daura i Rosa Cerdà. Posteriorment, en aquest indret hi va haver la finca de Rosa M. de Portolà i Guinart, casada amb el terratinent Casimir de Gomis i de Ros. Eren uns terrenys amb molt pendent, que des del camí de la Diputació (avui l'avinguda de la República Argentina) pujaven cap al turó. Rosa de Portolà encarregà el 1888 a Alexandre Perich un plànol per urbanitzar i parcel·lar la finca. L'Ajuntament de Sant Gervasi de Cassoles va aprovar el projecte el 1891, però fins a principis del segle XX no s'hi va començar a construir.

Un dels primers edificis que s'hi van fer va ser la Torre A. F., construïda cap al 1905 per l'arquitecte Salvador Puiggròs i Figueres, situada a la cruïlla del carrer de Portolà amb Espinoi. Es tracta d'un immoble aïllat, d'estil modernista i amb una torre rodona molt visible, situada en una parcel·la de grans dimensions amb un espaiós jardí. No se sap qui va ser-ne el primer propietari, però des del 1919 s'hi va instal·lar la família Julià Granell. A la planta baixa hi havia el laboratori farmacèutic de Francesc Julià. Després de la Guerra Civil, hi va viure la cupletista coneguda com a *Bella Dorita*. Actualment, la torre presenta un estat força descuidat, tot i estar protegida com a bé d'interès local.

La Vil·la Matilde és al mateix carrer de Portolà, molt a prop de la Torre A.F. Era una torre d'estiueig construïda cap al 1910, i modificada l'any 1925.

Destaca la decoració esgrafiada, de formes i colors delicats. Va allotjar el Col·legi Major Montseny i després el Centre l'Alba. Els jardins, remodelats l'any 2009, coneguts com els jardins de Portolà, estan oberts al públic i són un veritable oasi de tranquil·litat dins el brogit urbà del barri del Putxet. També són una de les seues habituals de la Festa Major del barri. Totes dues són torres emblemàtiques del vell Putxet. ■

La torre A.F., l'any 1920. Fons família Julià Granell, cedida per l'Associació de Veïns i Amics del Putxet.

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria: confort, maternal, esportiva, terapèutica, bodys, faixes i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

LLENCERIA PER A PRÒTESIS

Anita
SINCE 1886

C/ d'Arimon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

VIST AL TWITTER

ERC Barcelona (@ERCbcn)

Avui el president Pere Aragonès i l'Ernest Maragall són al Putxet i el Farró. Recorrem els seus carrers i ens reunim a la Bodega Pàdua amb veïns i veïnes, tots ells i elles implicats en el bon funcionament i benestar del barri. Barris vius, ciutat viva, país en xarxa!

Castellers de Sarrià (@CdSarria)

Avui ens hem reunit en un dissabte diferent, dinamitzant el barri en la tercera activitat del nostre 5è aniversari. Gimcana i presentació del mural de la colla. La canalla s'ho ha passat pipa i nosaltres també. Disfruteu del cap de setmana! Ens veiem a assaig colla!

Casa Orlandai (@Casaorlandai)

Dissabte 2 d'abril celebrem els #15AnysCasaOrlandai! Serà un dia ES-PEC-TA-CU-LAR! Us n'anirem informant per aquí però, per ara, obriu agendes i reserveu-vos la data!
DISSABTE. 2 D'ABRIL. CASA ORLANDAI. 15 ANYS

www.diarieljardi.cat**El més vist l'últim mes**

1

Neix a Vallvidrera la primera biblioteca pública de llavors de Barcelona

2

Denunciat un home que ensenyava el seu penis a menors a Sarrià i els fotografiava d'amagat

3

Sant Gervasi guanya una escola pública: Escola Projecte deixa de ser concertada

DISTRICTE

Els problemes de mobilitat i pacificació d'espais copsen una nova Audiència Pública exprés

© Frederic Esteve

SERGI ALEMANY

S'ha convertit en costum. Des de l'arribada de la pandèmia, les audiències públiques del Districte amb el veïnat duren cada cop menys. L'última, celebrada el 15 de febrer, es va allargar poc més de trenta minuts i s'hi van emetre un total de set queixes veïnals. La majoria estaven relacionades amb problemes de pacificació de la zona de Major de Sarrià per sobre del passeig de Reina Elisenda, però també va haver-hi queixes de la cruïlla entre el carrer Moragas i el passatge de Maluquer a la Bonanova, convertit en un punt improvisat de càrrega i descàrrega cada dia i a totes hores.

Des del Govern municipal, la regidora dels comuns Cristina Cardona va recordar que la pacificació del tram superior de Major

de Sarrià es va fer a petició de l'Associació de Veïns i que ara és una zona de 10 km/h per als vehicles. En aquest sentit, va prometre un reforç del servei de la Guàrdia Urbana per "perseguir els incívics que se salten la normativa i estacionen on no poden fer-ho". Per altra banda, sobre la reestructuració feta al carrer Miquel i Planas, que està fent emergir diverses queixes veïnals, va demanar temps per "anar trobant el funcionament òptim per a tothom".

Sense deixar Sarrià, un veí es va interessar pels possibles canvis en el servei de recollida d'escombraries porta a porta. La resposta del regidor dels comuns Max Cahner va aportar detalls de tots els canvis que tenen previst d'aplicar al llarg d'aquest any: un reforç formatiu als comerços; la creació d'una aplicació

web per donar resposta a les queixes veïnals; l'estudi de la demanda d'acompanyament a persones amb mobilitat reduïda, així com alguns canvis d'itinerari dels camions per reduir sorolls; i el reforç de la informació del porta a porta en general, més que no pas "acostar-se a les sancions". Cahner també va anunciar que al març es convocarà la comissió de seguiment del porta a porta per continuar dialogant amb els veïns.

En la mateixa Audiència Pública, el conseller tècnic Blas Navalón va anunciar, a pregunta de l'Associació de Veïns de Can Rectoret, que, després de més de quatre anys, es farà un simulacre d'incendi als barris de muntanya de Sarrià - Sant Gervasi: "Era un compromís del Districte amb Bombers de Barcelona i, per tant, es farà". ■

DISTRICTE

El sindicat majoritari de la GUB reclama la nova comissaria de Sarrià - Sant Gervasi

SERGI ALEMANY

El sindicat majoritari de la Guàrdia Urbana, SIP-FEPOL, reclama avançar en la construcció de la nova comissaria policial de Sarrià - Sant Gervasi que s'ha d'ubicar a l'avinguda Foix 89-100, uns metres de carrer més enllà d'on es troba actualment,

a Can Ponsic. En un comunicat, lamenten no tenir notícies sobre l'inici d'obres després que el gener del 2019 tots els grups polítics representats al districte donessin el vistiplau a la proposta de trasllat, complint així amb un acord ciutat. Segons la informació de BIMSA

© Guàrdia Urbana

consultada per El Jardí, entre l'abril i el maig de l'any passat es va adjudicar i formalitzar el contracte amb les empreses escollides per poder iniciar l'obra. ■

TRANS FOR MAR -SE per transformar

El canvi cap a un món més responsable

comença per les persones.

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

**Portes
Obertes
Inscriu-t'hi!**

93 602 30 00
www.santignasi.fje.edu

Residencial *Augusta Park*

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona
93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com

Residencial *Bellesguard Park*

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona
93 254 05 70
reservas@bellesguardpark.com

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

**Garantia de
seguretat
Covid-19**

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

CASOLES

Activistes del Sindicat de Cassoles, investigats per unitats antiterroristes

Membres de sindicats donant suport a detinguts de Cassoles a Ciutat de la Justícia, en una imatge d'arxiu

CARME ROCAMORA, SERGI ALEMANY

Darrere de les detencions de quatre activistes la primera setmana de febrer —dos d'ells del Sindicat d'Habitatge de Cassoles— per haver oposat resistència al desallotjament del Bloc Llavors el maig del 2021, hi ha la Unitat Central d'Investigació d'Extremismes Violents, que es dedica a localitzar grupuscles d'extrema dreta o extrema esquerra, com ara els de caràcter terrorista. Així ho va assegurar en un comunicat emès el 7 de febrer l'organització Alerta Solidària, que actua en defensa dels acusats, després d'haver tingut accés a documentació del cas per via judicial.

Des d'Alerta Solidària exigeixen a la Conselleria d'Interior que doni

explicacions sobre l'operatiu, mentre apunten que destinar aquesta unitat policial a "reprimir les persones que s'organitzen per defensar drets tan bàsics i fonamentals com el dret a l'habitatge," és d'una perversió "infame i insuportable."

Segons Alerta Solidària, la Unitat Central d'Investigació d'Extremismes Violents dels Mossos va engagar l'operació contra els quatre activistes a correuita, fent detencions a les portes de casa per uns fets ocorreguts vuit mesos enrere, i "sense ordre judicial ni cap element objectiu que justificqués l'operatiu i els arrestos."

Els quatre detinguts van arribar a passar una nit en dependències judicials, fins que se'ls va decretar

llibertat amb càrrecs, després de ser acusats de danys, resistència i desobediència greu, atemptat contra els agents de l'autoritat i coaccions. Per Alerta Solidària, les quatre persones investigades haurien d'haver estat citades a comissaria o bé als jutjats, per afrontar els suposats fets delictius de què se'ls acusa.

Segons va publicar Betevé, els Mossos matisen que des d'aquesta unitat s'investiga qualsevol acció violenta relacionada amb els àmbits de la Comissaria General d'Informació, i que el que s'ha fet en aquest cas és obrir una investigació en el marc d'una actuació d'ordre públic, fet que no significa que "el moviment en defensa del dret a l'habitatge sigui extremisme violent".

EL PUTXET

Es posa en marxa el nou ascensor del metro de Vallcarca

EL JARDÍ

L'ascensor que ha de permetre connectar els barris de Vallcarca i el Putxet amb el vestíbul de l'estació de metro de la línia L3, finalment s'ha posat en marxa a mitjans de febrer. L'obra permet salvar un desnivell de 17 metres per accedir a l'estació, de manera que resulta un gran avenç per a les persones amb mobilitat reduïda. També s'ha projectat una passarel·la que dona accés a l'ascensor des de l'avinguda de la República Argentina, convertint-se en un servei més accessible pels veïns. ■

© Ajuntament de Barcelona

© Sergi Alemany

ALONSO-CUEVILLAS

Advocats i Economistes

Despatx multidisciplinari,
fundat l'any 1984

Carrer Joan Obiols 11 baixos,
08034 - Barcelona

(+34) 932 41 35 35

info@alonso-cuevillas.eu

NO DEBEMOS RELAJARNOS ANTE EL ACOSO ESCOLAR

Cs Sarrià-Sant Gervasi

Una El distrito de Sarrià-Sant Gervasi es el que tiene mayor número de colegios de nuestra ciudad y, teniendo en cuenta ese dato, desde Ciudadans Sarrià-Sant Gervasi, en el último Pleno presentamos una proposición para erradicar una de las lacras que se ciernen sobre nuestros jóvenes: el acoso escolar o bullying. Este tipo de acoso, en todas sus variantes, ya sea físico o psicológico, en persona o por redes sociales, es una práctica perseguida y castigada por nuestras leyes y debe tener el rechazo total y absoluto de nuestra sociedad.

No sólo por las secuelas psicológicas que afectan a su desarrollo psico emocional, personal y profesional de futuro, sino porque se trata de una de las causas que afectan a la salud mental provocando cuadros de depresión, ansiedad, incremento de sentimientos de tristeza, soledad y que, en situaciones extremas conlleva idealización del suicidio como solución.

El acoso escolar o bullying, en todas sus variantes, ya sea físico o psicológico, en persona o por redes sociales, es una práctica perseguida y castigada por nuestras leyes y debe tener el rechazo total y absoluto de nuestra sociedad.

Desde Ciudadanos ya llevamos una moción para poner sobre la mesa, sin complejos, la salud mental. Porque uno de los primeros pasos para ayudar a los que la padecen es desestigmatizar. Si bien se ha avanzado sobre el tema y su sensibilización en los últimos años, no nos encontramos en una situación óptima ni debemos relajarnos y, mucho menos, con una de las variantes que son causa de problemas de salud mental como es el acoso escolar.

Durante estos meses de pandemia se han agravado, además, los acosos vía redes sociales, el ciber acoso, en esas redes sociales en los que nuestros jóvenes han buscado refugio ante una situación de pandemia que ha sido muy difícil también para ellos.

La propuesta de Ciudadans Sarrià-Sant Gervasi, consistía en solicitar que desde nuestro distrito se instara al Consorcio de Educación de Barcelona, a :

- Formar a direcciones de colegios y Ampas en el protocolo de prevención, detección e intervención contra el acoso y el ciberacoso entre iguales.
- Que se permita a las AMPAS iniciar el protocolo antiacoso y contactar con inspección de Educación.
- Que inspección de Educación se reúna con todas las partes implicadas en todo caso de acoso o ciberacoso.

Esperamos que dicha propuesta se lleve a cabo, con premura, dado que fue aprobada por el Pleno del Distrito, pese al voto en contra de ERC. Una lástima que, una vez más, ERC muestre ese rechazo a aprobar mociones que tratan sobre la salud mental y que buscan establecer cortafuegos para que las situaciones de acoso y ciber acoso sean detectadas, denunciadas con protección al menor víctima del mismo.

Desde Ciudadans seguiremos luchando para que ni un niño más, ni una joven más sufra esa lacra que recibe el nombre de bullying y que es una forma más de violencia y maltrato.

OFICINA CIUDADANA

- ¿Problemas en tu barrio?
- ¿Tienes alguna propuesta?
- ¿Quieres saber que hacemos en Distrito?

¡VISITA A NUESTRO EQUIPO!

TE ESPERAMOS ESTE MIÉRCOLES DE 11 A 13 EN LA SEDE DEL DISTRITO

Sarrià-Sant Gervasi

sarria@ciudadanos-cs.org

Con Mercé Escofet, Eva Eladi y Javier Edrosa, Consejeros de Cs Sarria-Sant Gervasi

SARRIÀ

Els Amics del Parc de l'Oreneta reben Colau al Monestir de Pedralbes: “El parc és sagrat”

SERGI ALEMANY

La plataforma Amigues i Amics del Parc Forestal del Castell de l'Oreneta va aprofitar la visita de l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau, al Monestir de Pedralbes la vigília de Santa Eulàlia (12 de febrer) per reclamar-li que aturi qualsevol intent d'obres al parc. Des de l'entitat asseguren que el procés de reurbanització inclou pavimentar més de tres quilòmetres i mig, i no ho volen permetre.

Un dels membres de la plataforma, Jordi Bigues, es va adreçar a l'alcaldeessa de Barcelona per entregar-li una carta en què es demana la presentació d'un Pla Director de les obres i per dir-li que “el parc és sagrat”, mentre que Colau va respondre-li que “s'està fent un esforç de reurbanització” al parc del Castell de l'Oreneta. El regidor del districte, Albert Batlle, va tallar la conversa en sec assegurant que “no es pavimenta res”, i posteriorment va qualificar Bigues de “mentider compulsiu” en una escena que va indignar una de les veïnes que protestava —en total eren una desena—, que va respondre a Batlle acusant-lo de ser ell el mentider.

Districte ja va dir al juliol que no s'aturarien les obres, sota la convicció que són absolutament respectuoses amb l'entorn. Defensen que en l'actuació es compacta el sauló dels camins interiors del Parc del Castell de l'Oreneta, igual que s'ha fet en molts altres parcs de la ciutat, i que això no es pot considerar una pavimentació de l'espai. ■

© Sergi Alemany

EL RACÓ DEL VEÏNAT

Vet aquí una vegada a Sarrià

© Elena Bulet. Imatge d'arxiu

DEFENSEM CAN RAVENTÓS

Senyor Batlle, ens agradaria explicar-li una bonica història:

Vet aquí una vegada que a la bonica vila de Sarrià hi havia una casa centenària amb un preciós jardí. I vet aquí que la gent del poble se l'estimava molt perquè formava part del seu paisatge i de la memòria viva del seu origen, coneguda

entre els vilatans com la casa i el jardí de Can Raventós.

Vet aquí que hi havia molts veïns i veïnes bastant preocupats, perquè aquell jardí i aquella casa que havia format part de la vila durant generacions i generacions podien desaparèixer sepultades sota uns grans edificis formats per pisos de luxe, que en aquell temps afloraven com

bolets arreu de la bonica vila de Sarrià.

Vet aquí que al veïnat els preocupava molt la pèrdua dels seus espais verds i del patrimoni que durant centúries els havien acompanyat. Espais que havien sabut salvaguardar i que protegien com a espais de calma, de salut, de respir, d'aire net que cada vegada més mancaven dins del brogit de la gran ciutat.

Vet aquí que aparegué un fons voltor a qui poc li importaven el jardí, la casa, els vilatans i la salut dels protagonistes del nostre conte. Aquest animal temible va decidir que podia destruir el patrimoni de generacions sarrianenques passades i futures que viurien en aquesta vila: un poble on encara es podia habitar i gaudir sanament.

Perquè Can Raventós podia ser un nou refugi per a la mainada i la gent gran en dies tòrrids i un espai de la vida associativa del barri, però també podria arribar a ser una nova peça d'aquell parc temàtic d'habitatges de luxe en què les-taven convertint a poc a poc.

El barri de Sarrià, que era un poble amb ànima de muntanya, reclamava continuar sent-ho i volia gaudir de la natura sense deixar de ser un pulmó per la ciutat que tan sovint s'ofegava. Així que més de 2.000 veïns van decidir organitzar-se i van proposar al batlle

de llavors una permuta de l'edificabilitat del preciós jardí.

Ara, vostè, Sr. Batlle, és qui ha de decidir a qui escolta: si als vilatans del nostre conte que li demanen que faci una permuta de l'edificabilitat de Can Raventós i salva la casa i el jardí per a tothom, o, ans al contrari, beneficia aquells que només tenen al cap fer diners on hi ha natura, salut i possibles projectes socials que ens beneficien tothom.

El conte pot acabar de dues maneres. Trii la seva aventura:

Algun dia, quan ja sigui vell i visqui sense el pes de les responsabilitats polítiques, potser mirarà enrere i pensarà: “Per què no vaig ajudar a salvaguardar aquell pulmó verd on portar a jugar als infants de la vila?”

Algun dia, quan ja sigui vell i visqui sense responsabilitats polítiques, potser mirarà enrere i pensarà: “Quina alegria haver ajudat a salvaguardar aquell pulmó verd on poden jugar els infants de la vila!”

A les seves mans està, Sr. Batlle, que aquest conte tingui un final feliç per a tota la Vila de Sarrià. ■

Ens pots fer arribar els teus escrits a:
redaccio@diarieljardi.cat

EL FARRÓ

Ràdio Farró es presentarà en públic al març al districte

EL JARDÍ

Ràdio Farró ja té data per presentar-se en públic. Nascuda a finals del 2018, l'emissora ha anat avançant a poc a poc, superant els darrers dos anys de pandèmia amb pràcticament inactivitat. Això no

ha aturat l'empenta de les veïnes que hi ha al darrere d'aquest projecte, que ara està en condicions de fer la seva presentació oficial. Serà els dies 9 i 12 de març al Centre Cívic Vil·la Urània. ■

TIBIDABO

El Parc d'Atraccions del Tibidabo, reconegut per la seva excel·lència

EL JARDÍ

El Parc d'Atraccions del Tibidabo va rebre fa uns dies el segell d'excel·lència per part de la Fundació Europea per a la Gestió de la Qualitat (EQFM), amb seu a Brussel·les i representada en més de 55 països. La concessió del reconeixement es basa en els criteris del model d'excel·lència empresarial i consolida el parc en els àmbits de la innovació i la sostenibilitat, reconeixent l'esforç mediambiental del Tibidabo per reduir el transport privat al cim i potenciant el transport col·lectiu mitjançant la Cuca de Llum. També s'ha

tingut en compte el manteniment periòdic que es fa de la vegetació autòctona dins del recinte del parc, i les accions de millora en la recollida selectiva de residus, així com del control d'aigua i electricitat que es consumeix. ■

BARRIS DE MUNTANYA

Els barris de muntanya reclamen una prevenció d'incendis real i efectiva

EL JARDÍ

"Els incendis s'apaguen a l'hivern." És el missatge que fa dies que es pot percebre passejant pels barris del Tibidabo, Vallvidrera i les Planes. Diferents associacions veïnals i entitats s'han coordinat per iniciar una campanya que demana a les administracions fer tot el possible perquè la prevenció d'incendis al Parc

Natural de Collserola sigui "real i efectiva", amb fets i no només de paraula. Reclamen que s'actualitzin i es posin en marxa els Plans d'Autoprotecció de tots els barris de muntanya, i que hi hagi una inversió forta en la gestió forestal, no només per prevenir els incendis, sinó també per canviar les dinàmiques de consum. ■

DISTRICTE

Es doblen els accidents en l'últim any al carril bus contra direcció de la Travessera de Gràcia

Junts denuncia que la "mala gestió" dels comuns i PSC posa en risc la vida de la gent

EL JARDÍ

"És més important la vida de la gent, que la velocitat comercial d'un autobús." És part del discurs del portaveu de Junts, Jordi Martí, a l'Ajuntament de Barcelona en una compareixença per insistir, un

cop més, en la necessitat de fer una revisió "exhaustiva" dels incidents que provoca el carril bus contra direcció que hi ha a la travessera de Gràcia, entre Balmes i Muntaner, en funcionament des del novembre del 2017.

Des de Junts ho justifiquen amb les dades en mà que han demanat al Govern de la ciutat, on hi consten 117 accidents en quatre anys —un cada quinze dies—, 22 d'ells amb autobusos implicats. Martí veu com a "molt preocupants" aquestes dades i sobretot el fet que els incidents s'hagin doblat en l'últim any, passant dels 73 registrats fins al maig del 2021, a més d'un centenar en aquests moments. Això suposa un total de 44 accidents en els últims nou mesos. ■

CONSULTORI ESPECIALITZAT EN PSICOLOGIA I PSIQUIATRIA Dra. Pilar de Azpiazu

Oferim atenció personalitzada en el camp de la Psicologia i la Psiquiatria

Atenció psicològica especialitzada amb avaluació i tractament de problemes que poden aparèixer a l'edat adulta. Intervenció en problemes emocionals, d'ansietat, depressió, trastorns adaptatius, relacionals i d'autoestima. Atenció, assessorament i acompanyament en processos de dol i pèrdues emocionals.

Brusi 39, entresol 3a
Atenció telefònica: dilluns, dimecres i dijous de 16 a 20 h | 93 209 67 59
pujol.azpiazu@gmail.com
Per a urgències: 649 852 132
Visites concertades telemàtiques i presencials

Trastorns per ansietat i trastorns afectius (depressions)

- Orientació diagnòstica i terapèutica
- Àmplia experiència amb símptomes associats al procés de la COVID
- Tractaments farmacològics i no farmacològics
- Teràpia cognitiva-conductual, relaxació
- Mindfulness conscienciat del perjudici de l'estrès i cerca de la milloria.
- Tractament de les fòbies i pors

Malaltia d'Alzheimer i altres demències

- Atenció de pacients amb demència i als seus familiars
- Diagnòstic de demència
- Estudis neuropsicològics
- Orientació terapèutica amb atenció basada en la persona
- Tractament de les alteracions de la conducta
- Cura del pacient i del cuidador: grups de psicoeducació per a les famílies
- Estimulació cognitiva individualitzada per pacients amb demència i persones amb pèrdua de memòria

Trastorns Psicòtics

Ajudem a orientar el diagnòstic i tractaments de pacients amb patologies com l'esquizofrènia i trastorns delirants, que requereixen un abordatge multidisciplinar. També oferim suport i ajuda per a les famílies.

Trastorns de personalitat

Estudis diagnòstics i tractament de les alteracions de la personalitat amb tractaments individualitzats amb psicoteràpia. Utilitzem diferents metodologies per ajudar a les persones a reduir el seu malestar i millorar la seva qualitat de vida.

CONTINGUT PROMOCIONAT

Dia Internacional de l'Audició: Prevenir la pèrdua auditiva és fonamental

LUCAS XIRINACHS

Avui 3 de març se celebra el dia Mundial de l'Audició 2022, impulsat des de l'any 2007 per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) amb l'objectiu d'informar i sensibilitzar la població sobre la importància de la salut auditiva i prevenir la pèrdua d'audició. L'OMS va prendre la iniciativa perquè, a més de la poca informació que hi ha del funcionament del sistema òtic (de l'oïda), **més del 60 % dels casos** amb pèrdua auditiva es podrien evitar o tenir repercussions no tan greus amb prevenció.

A Espanya, prop d'1.064.000 persones viuen amb discapacitat auditiva, i cada any neixen aproximadament 2.000 nens amb algun trastorn auditiu; per això és un problema que afecta directament al nostre futur. Si no es prenen mesures, **l'any 2030 hi haurà gairebé 630 milions de persones** amb pèrdua d'audició amb discapacitat; **l'any 2050, la xifra podria ser de 900 milions**. L'oïda, tot i ser un dels nostres sentits i oferir-nos algunes de les experiències més boniques de la vida, és una de les coses que més descurem. La majoria de les persones que comencen a veure-hi borrosos van de seguida a l'oftalmòleg, però no sol passar el mateix amb l'oïda.

Des d'Onacústica Centres Auditius, volem recordar la importància de fer revisions periòdiques d'audició per a reduir l'impacte de la pèrdua auditiva, així com la detecció precoç i la prevenció: **6 de cada 10 casos de pèrdua auditiva podrien haver-se evitat si s'hagués aplicat la prevenció adequada**. En els nostres centres disposem de la tecnologia més avançada per detectar i tractar les seves necessitats auditives. El nostre equip d'audioprotesistes titulats i amb una àmplia experiència li faran un estudi audiològic complet per recomanar-li l'audiòfon que millor s'adapti a la seva pèrdua auditiva.

La pèrdua auditiva pot augmentar el risc de patir un deteriorament cognitiu, aïllament social, i fins i tot depressió. Aquesta situació es produeix perquè, com que tenen més dificultat de comprensió del missatge, les persones amb problemes auditius pateixen una major càrrega cognitiva. És a dir, el seu cervell viu una sobreactivitat, per la qual cosa finalment tendeixen a ignorar allò que passa al seu voltant. Les persones d'edat avançada són més propenses a patir aquesta situació, ja que a causa de l'envelliment de les cèl·lules de l'oïda interna perden capacitat per escoltar o entendre la parla. Tanmateix, cada vegada és més habitual que persones joves pateixin problemes auditius, en bona part a causa de l'exposició a sorolls elevats, principalment en el seu temps d'oci: concerts, ús d'auriculars, etc. La utilització d'audiòfons ajuda precisament a controlar la disfunció cognitiva, perquè millora la comprensió dels estímuls externs de la parla, garantint que el cervell rebí la informació adequada.

Tots els gabinets auditius d'Onacústica compleixen amb les normatives i les exigències sobre els plans normalitzats de treball i tot l'equipament electromèdic que **el CatSalut exigeix als centres oficials autoritzats**.

ÉS MILLOR PREVENIR QUE NO ESCOLTAR! ■

LUCAS XIRINACHS ÉS AUDIÒLEG A ONACÚSTICA

Jornada de portes obertes a l'Escola BetàniaPatmos: «Quin dia tornem, mama?»

Un dissabte de febrer arribo a l'hora convinguda a l'Escola BetàniaPatmos de Barcelona, darrere el Monestir de Pedralbes, al faldar del Parc de Collserola. Fa un matí esplèndid; l'hivern encara és viu, però els arbres anuncien els colors de la primavera. Només arribar, un grup de joves ens dona la benvinguda i ens demana si venim a visitar l'Escola. Efectivament, els dic que sí: a visitar l'Escola i a conèixer, fins allà on sigui possible, el projecte educatiu. Dos dels nois em diuen que seran els meus acompanyants juntament amb dos mestres amb qui de manera alternada passejarem pel Clos Montserrat descobrint el seu urbanisme i parlant de tot allò que ens vingui de gust.

Comencem per l'edifici d'Educació Infantil, el més recent. Acull els infants d'un, dos, tres, quatre i cinc anys (m'ho diuen compassadament). L'espai és diàfan, modern, clar. Mentre camino al seu costat, observo tots els detalls sense perdre'm les explicacions i els comentaris de la seva experiència pedagògica de quan ells eren petits. Estan satisfets d'uns anys que recorden amb intensa emoció. Ara mateix se senten orgullosos de poder mostrar una escola que no sembla una escola; més aviat ens movem per un espai orgànic on les aules comunes, els racons per jugar i aprendre, les sales especialitzades, els fòrums de trobada, i els patis i els camins per desplaçar-se conformen un món pensat per a la descoberta, la curiositat i el divertiment. Mai no hauria dit que una escola per als més petits pogués ser així.

Quan arribem a la darrera planta, sortim a l'exterior. Els joves i la mestra em porten a la coberta de l'edifici i ens expliquen tot d'activitats relacionades amb el coneixement de la natura i la imprescindible necessitat de lluitar a favor d'un desenvolupament sostenible del planeta. Ho fan al costat de l'hort —amb una enorme varietat d'hortalisses i plantes mediterrànies— i d'un hotel per a insectes acabat d'inaugurar. Jo em fixo en la imatge real que tinc davant: patis de BetàniaPatmos, ciutat de Barcelona, muntanya de Montjuïc, mar Mediterrani i cel llunyà. Pense si aquest panorama que contemplo no és, justament, una mena de recorregut vital per a la meua filla, un trajecte que des d'aquesta talaia l'Escola prefigura o, potser, configura. Silenci.

Justament ara que comencem a pujar cap a l'edifici de Primària, passem per davant de la Pedra Alba. Els nois reciten amb rivalitat les paraules incrustades sobre el granit: pau, lucidesa, cordialitat, llibertat, coratge i equilibri. Calladament em pregunto el meu grau de filiació amb aquests mots. Més silenci interior. Mentrestant, la conversa fa camí i albirarem l'espai que ocupen els nens i les nenes de sis a dotze anys, una edificació independent que permet desenvolupar tota l'activitat pedagògica d'aquestes edats. M'expliquen que és en aquesta etapa quan la llengua anglesa és imprescindible per seguir l'àrea de *science* —tot en anglès—, quan cal triar una segona llengua estrangera —francès o alemany—, quan l'educació artística es fonamenta en el descobriment dels artistes clàssics i dels contemporanis, quan l'experimentació matemàtica i la robòtica reben un impuls evident, quan el mestre desenvolupa una

intensa acció tutorial o quan l'activitat esportiva per a una vida saludable resulta imparabile, ja sigui amb l'educació física, la natació o les activitats extraescolars. També parlen de les activitats que fan fora de l'Escola, amb la seva família o amb els seus amics.

Quan sortim de Primària ens trobem amb la piscina que porta —m'expliquen— el nom d'una antiga alumna, Maria Paz Corominas, primera dona olímpica de l'estat espanyol l'any 1968 a Mèxic i ara patrona de la Fundació. Percebo que la piscina concentra també molt bons records per als meus guies, segurament perquè hi van aprendre a nedar quan tot just tenien tres anys; després hi van nedar molts metres a favor de la seva fortalesa corporal i la capacitat de superació. En la mateixa construcció, però a la part superior, descobrim la cuina i el menjador central, amb els menús diaris cuinats aquí mateix d'acord amb criteris saludables i respectant la variabilitat, per a tots i cadascun dels alumnes i els professionals del centre.

Sortim novament a fora. Percebo que aquest entrar i sortir dels diferents edificis i els recorreguts per l'aire lliure no són casualitat. Una escola no pot ser un bloc de pisos amb cubs encaixonats; una escola ha de simular —vull dir, ha de ser— un conjunt orgànic d'edificis, places i camins que conformin una mena de ciutat, una petita polis on els seus ciutadans (alumnes de diferents edats, professionals de molts sectors, familiars o persones externes) es moguin còmodament i alhora aprenguin i s'eduquin, personalment i col·lectiva. Ho penso mentre m'ensenyen un amfiteatre a l'aire lliure, just davant la pineda de l'Oasi habitada per una colònia d'esquirols que salten àgils de branca a branca, segons ens diuen els amfitrions que tenen la classe just davant, a l'edifici de Batxillerat. A ells els queden un o dos anys a l'Escola —ho expliquen amb un to de veu que es mou entre la nostàlgia de la pèrdua i les ganes de noves experiències.

La passejada perimetral retorna al seu origen. Pel camí passem per l'edifici de Secundària, en plena reforma de les seves plantes baixes, espais més transversals que els actuals i més propicis per a la investigació, la recerca i el coneixement. A la banda dreta una altra pista esportiva, la verda, així l'anomenen d'acord amb la gespa que l'encatifa. La baixada retorna a l'edifici d'Infantil però per l'exterior, amb els seus arbres i arbustos, els seus tobogans i un niu impertèrrit preparat per acollir una altra niuada d'ocells. Potser tòrtora, potser cadeneres, potser verdums!

Som al començament, al costat de la garita d'entrada, al carrer Montevideo 13. Ens pregunten —pel camí hem conegut altres pares i mares— si tenim altres dubtes, si volem parlar amb algun membre de l'equip directiu, si necessitem qualsevol tipus d'informació a banda del material que ens han lliurat o que hem consultat a través de la web. Ens acomiadem i surto fora del Clos Montserrat, un lloc increïble on m'he sentit acollida i escoltada. El dia continua sent esplèndid. La meua filla petita em mira als ulls. Ella no sap massa ben bé què hem vingut a fer aquí aquest matí, però sembla que em preguntí: «**Quin dia tornem, mama?**».

JORNADA PRESENCIAL DE PORTES OBERTES

**DIA 5 DE MARÇ
DE 2022 AL MATÍ**

Imprescindible inscripció via web
www.betania-patmos.org

**NO SABEM COM SERÀ
EL SEU FUTUR.
NI TAMPOC DE QUÈ
TREBALLARAN.
PERÒ SABEM QUE
ESTARAN PREPARATS.**

 **Escola
Betània Patmos**

C. Montevideo, 13 · 08034 Barcelona
T. 932 521 900
info@betania-patmos.org
www.betania-patmos.org

Opinió

El carril bici de la Via Augusta o el compromís que no arriba

MERCÈ AMAT (ERC)

La lluita pel carril bici de la Via Augusta ha estat fins ara una història reeixida de mobilització ciutadana i política envers una mobilitat més segura, saludable i sostenible al nostre districte, però que el govern de Colau i Collboni amenaça a malbaratar.

D'una banda, la reivindicació va anar prenent forma quan, el 2019, nombroses associacions de famílies d'alumnes d'escoles i instituts del districte i entitats veïnals, esportives, socials i culturals es van anar organitzant per acabar creant, el febrer del 2020, la plataforma Bici Augusta. Mitjançant bicicletades, la participació en consells de barri i audiències públiques i articles a la premsa, entre d'altres, la plataforma ha anat posant a l'agenda política aquesta infraestructura clau per vertebrar els barris de Sarrià - Sant Gervasi i connectar el districte amb la resta de xarxa pedalable de la ciutat a través de la Via Augusta, un eix, a més, que es caracteritza pel gran nombre de centres educatius que hi ha als seus entorns.

El desembre del 2019, ERC Sarrià - Sant Gervasi, recollint la inquietud d'avançar en la infraestructura de carrils bici al districte, va presentar una proposició per iniciar el projecte del carril bici de la Via Augusta que es va aprovar, entre d'altres, amb els vots del govern municipal del Districte. D'aleshores ençà, ERC Sarrià - Sant Gervasi no ha deixat de treballar iniciatives per fer-lo realitat.

Amb el desconfinament del 2020, van arribar les actuacions urbanístiques ràpides, i el grup d'ERC Sarrià -

© Carme Rocamora

Sant Gervasi va demanar al plenari que aquestes actuacions incloguessin el carril bici de la Via Augusta. El compromís va ser, aleshores, de fer el tram entre l'avinguda Diagonal i plaça Molina, però el pot de pintura es va acabar a l'altura de Riera de Cassoles.

Ara bé, la iniciativa més important, és, sens dubte, el compromís de redactar-ne el projecte complet i fer arribar el carril almenys fins al carrer Ganduxer, en compliment del pacte dels pressupostos del 2021 entre el govern municipal i ERC. La data prevista d'inici de les obres en un primer moment havia de ser a finals del 2021, però de seguida va passar a finals de febrer del 2022 —l'Ajuntament de Barcelona defensa a El Jardí que oficialment sempre s'ha

dit "durant el 2022" i que l'obra es preveu de cara a l'estiu—. Tanmateix, som a les dates que som i, si sabem alguna cosa del carril, és per una piulada de Barcelona Mobilitat responent a la plataforma ciutadana BikeVidrera, en què anuncia que —essent optimistes— més aviat l'hem d'esperar a partir del segon trimestre.

Al llarg d'aquest mandat, el grup municipal d'ERC Sarrià - Sant Gervasi ha aportat iniciativa política i voluntat d'entesa per avançar en la mobilitat segura, saludable i sostenible, i demana al govern de Colau i Collboni concreció i respecte als compromisos adquirits amb els veïns i les veïnes i als pactes polítics assolits. Per quan, doncs, el carril bici de la Via Augusta? ■

Les escoles públiques com a element integrador

MAX CAHNER (BCOMÚ)

Fa pocs dies, s'ha sabut que l'Escola Projecte, situada a l'avinguda del Tibidabo, passarà a formar part de la xarxa pública a partir del curs vinent. És una excel·lent notícia pel Districte de Sarrià-Sant Gervasi, que guanyarà 340 places d'oferta pública, d'un centre

que compta amb un projecte educatiu de qualitat i molt consolidat amb més de quaranta anys d'història.

És important que en un districte on només un 12 % dels alumnes d'entre 3 i 16 anys està escolaritzat en centres públics, quan la mitjana a la ciutat és del 46 %, i que concentra gran part del conjunt d'escoles privades i concertades de Barcelona, s'aposti per ampliar l'oferta educativa pública.

En primer lloc, precisament per corregir el desequilibri de centres educatius públics al districte, el que en té menys de tota la ciutat. Des de l'Ajuntament de Barcelona, s'està desplegant un gran esforç per garantir i millorar l'oferta educativa a tots els barris de la ciutat, per tal de satisfer les demandes socials d'ensenyament. I més en aquests moments, quan la ciutadania s'està decantant cada vegada més per l'escola pública i de proximitat. Segons dades del Consorci d'Educació de Barcelona, el 55 % de les sol·licituds per fer P3 el curs vinent són per començar l'escolarització

© Sergi Alemany

a centres públics i vuit de cada deu famílies han sol·licitat matricular els seus fills en escoles de proximitat. Els veïns de Barcelona demanen més escola pública, i la incorporació de l'Escola Projecte a la xarxa és un pas més en aquest sentit.

El conjunt de la ciutat de Barcelona pateix un dèficit històric de places públiques (com dèiem, menys de la meitat dels alumnes d'entre 3 i 16 anys van a un centre públic). És per això que cal destacar que als darrers sis anys s'hagin creat 9.500 places públiques, que són moltíssimes, tot i que seguim lluny de la resta del país, on el 70 % dels alumnes va a l'escola pública.

En segon lloc, quan parlem de polítiques educatives parlem també del compromís dels governs amb

l'equitat i de lluita contra la segregació, fent de l'escolarització un veritable ascensor social generador d'igualtat d'oportunitats. El creixement de places en l'escola pública s'està acompanyant a Barcelona de millores en els espais urbans, així com d'inversions en equipaments, a través d'actuacions exitoses com ara el Protegim les Escoles, que ha transformat més de 200 entorns escolars en espais segurs i saludables. Però una aposta per l'escola pública i de qualitat requereix recursos: actualment, la ciutat de Barcelona destina un 7 % del pressupost municipal en Educació, més de 200 M€ anuals. Cal que l'Ajuntament segueixi fent costat a les comunitats educatives innovadores i pioneres a la ciutat i al districte.

Les polítiques educatives són inversions de llarg recorregut, que redueixen desigualtats i incrementen el capital cultural de tota una generació. Encara avui perdura l'empremta de la voluntat transformadora de l'escola durant els anys de la República, i encara avui recordem el caràcter subsidiari al qual el franquisme va relegar a l'ensenyament públic envers les iniciatives privades.

És per això que és tan important tenir al districte una xarxa d'escoles públiques de qualitat, amb el català com a llengua vehicular, que no segreguin, que compleixin amb la indispensable funció social que té el sistema educatiu públic com a element integrador a la ciutat i al districte, tot fomentant la igualtat d'oportunitats. ■

Actualitat

Parera va a La Tecla per criticar ocupacions i els activistes responen: “És un espai que hem omplert de vida”

SERGI ALEMANY

La presidenta de Valents i regidora presidenta de Sarrià – Sant Gervasi, Eva Parera, va comparèixer el passat 8 de febrer en una roda de premsa al carrer Madrazo 60, davant d'una antiga sucursal del BBVA ara ocupada pel Casal Popular La Tecla, per anunciar mesures contra l'ocupació de pisos, locals i edificis a Barcelona. La sorpresa va arribar quan els activistes del casal van sortir al carrer mostrant una pancarta on s'hi podia llegir “Omplim espais de vida, La Tecla es queda al barri”, a més de fer proclames com “especuladors, fora dels barris” mentre feien sonar de fons La Internacional, l'himne del moviment obrer.

Parera va continuar fent el seu discurs i tot seguit va retreure a un parell d'activistes l'ocupació del local, mentre el seu equip gravava l'escena i alhora mirava de tancar la pancarta. Això va

provocar algun moment de tensió que no va anar a més, malgrat que els Mossos d'Esquadra es van acabar personant davant del local. Un parell de veïnes que van presenciar l'escena van recriminar a les activistes l'ocupació amb crits de “a treballar.”

Els agents van arribar quan els activistes tornaven a ser dins l'antiga sucursal bancària i es van negar a obrir la porta, de manera que es van limitar a parlar amb la presidenta de Valents, que va voler treure ferro a l'assumpte assegurant que no s'havia produït cap agressió.

La polèmica va continuar a les xarxes socials després que el perfil de Valents s'omplís de vídeos del moment de la protesta, alguns d'ells parlant de “terroristes de carrer” per referir-se als activistes, o fins i tot el conseller de BCanvi (ara dit Valents) Yeray Mellado els va acusar de fer “botellots i orgies”. ■

Eva Parera parlant amb una activista del Casal Popular La Tecla

Eva Parera deixa l'acta de diputada del PP

CARME ROCAMORA

Parera, que és diputada del PP des de les passades eleccions del 14-F al Parlament de Catalunya, va anunciar aquest mes de febrer que entregava el seu escó als populars, ja que Valents i el PP hauran de competir a les pròximes eleccions municipals. En

la roda de premsa on va anunciar que formalitzava la seva baixa, va agrair en tot moment l'oportunitat d'haver estat representant dels populars a la Cambra catalana, i va assegurar que ara es dedicarà a fer créixer Valents, el seu nou projecte polític, arreu dels municipis catalans en les eleccions del 2023. ■

Casa Jordi

Cuina tradicional en una masia al cor de Barcelona.

Des de 1968 treballem perquè gaudeixis d'una proposta gastronòmica autèntica.

Creiem en la cuina de mercat i vetllem perquè els plats de la carta siguin elaborats amb productes de la nostra terra i garantir així una cuina de qualitat.

Ens agrada pensar que a Casa Jordi mantenim vi-gents els sabors de sempre.

Passatge Marimón, 18
08021 Barcelona
Tel: 93 200 11 18
Web: casajordi.es

ESPAI LEGAL

Últims dies per reclamar a les asseguradores pel tancament de negocis motivat pel primer estat d'alarma

FEDERICO BLANCO

Ja són diversos els jutjats i audiències provincials que han condemnat una asseguradora a indemnitzar un dels seus assegurats pels dies que va estar tancat el seu negoci durant el primer estat d'alarma.

Malauradament, durant les setmanes més dures del principi de la pandèmia (de març a juny de 2020), la majoria de negocis es van veure obligats a paraitzar l'activitat. Aquest tancament es va produir, com és per tots conegut, a conseqüència d'una resolució del Govern espanyol, i va comportar, com és lògic, importants pèrdues econòmiques.

En moltes ocasions, aquests negocis disposaven d'una pòlissa d'assegurança que, entre les seves condicions particulars, inclou una garantia que cobreix la pèrdua temporal de l'explotació amb una indemnització econòmica diària.

Tot i que les asseguradores neguen que aquest tipus de clàusula cobreixi un fet com el tancament per l'estat d'alarma, ja són uns quants els jutjats i audiències provincials que han entès que aquest risc (tancament imperatiu a conseqüència de l'estat d'alarma) sí que està cobert per la pòlissa, i que ha de donar lloc a la corresponent indemnització pactada.

En alguns supòsits, s'ha donat la raó a l'assegurat, fins i tot quan hi ha una clàusula que exclou expressament la cobertura de paralització de l'activitat a causa de limitacions o restriccions imposades per qualsevol Organisme o Autoritat Pública, o per qualsevol altre cas de força major.

Això no obstant, l'article 3 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, del contracte d'assegurança, estableix que les clàusules limitatives dels drets dels assegurats s'han de destacar i han de ser específicament acceptades per escrit. En aquest sentit, el mateix Tribunal Suprem, mitjançant les sentències de data 14 de juliol de 2015, núm. 402/2015, o de 9 de febrer de 2017, entre d'altres, ha exigint que les clàusules limitatives estiguin redactades en lletra negreta i incorporin l'anomenada doble signatura, és a dir, que siguin signades expressament, sens perjudici de la signatura general de la pòlissa.

Per tant, una clàusula que exclou expressament la cobertura de paralització de l'activitat a causa de limitacions o restriccions imposades per qualsevol organisme o autoritat pública, o per força major, podria considerar-se nul·la i, amb això, ser perfectament viable la reclamació pel tancament produït durant el primer estat d'alarma.

Pel que fa a l'import de la indemnització (el límit del qual es fixa a la mateixa pòlissa), dependrà de la pèrdua efectiva i real que hagi patit el negoci.

Per últim, cal cridar l'atenció sobre el següent: d'acord amb l'article 23 de la Llei del contracte d'assegurança, les accions que es derivin d'un contracte d'assegurança prescriuen al cap de dos anys. Així, les accions derivades de la pèrdua d'activitat a conseqüència de l'estat d'alarma començaran a prescriure el pròxim mes de març del 2022.

En definitiva, si es troba en aquesta situació i vol saber si és viable dur a terme una reclamació, contacti de seguida amb un advocat o despatx especialitzat en la matèria. ■

FEDERICO BLANCO ÉS ADVOCAT DEL DESPATX ALONSO-CUEVILLAS

SALUT I BENESTAR

La contaminació electromagnètica i els nens

GLÒRIA VILALTA

Veig, cada vegada més, nens amb un mòbil a la mà, sobretot al metro, l'autobús i bars o restaurants.

És un recurs fàcil: un nen amb una pantalla deixa d'estar present. És com si no hi fos. S'acaba el fet de rondinar, plorar, la pregunta "quan acabarà això?". Els nens sempre busquen la nostra atenció, sobretot quan no tenen cap distracció. La pantalla, sigui un mòbil, una tauleta o una televisió, sempre ho és, i potent.

Les pantalles ens anul·len: anul·len la nostra presència i la nostra voluntat. També ens ajuden, està clar, però sovint en paguem un preu alt. Com a adults, podem gestionar-ho millor. Però un nen o un jove no pot. A nosaltres ja ens costa! Tots hi estem més estona de la que voldríem o hauríem d'estar. Aquest és un factor important, però encara n'hi ha un altre: la salut.

En la televisió, la pantalla i les radiacions són lluny i, per tant, l'efecte es dona més en el pla emocional i cognitiu. Tanmateix, en una tauleta —i sobretot en un mòbil—, la radiació la tenim molt a prop: fins i tot, al costat del cap.

Un nen petit està en ple desenvolupament, en particular, físic. Sabem que el crani està en creixement i formació i no és tan dur com el d'un adult. Un nen, doncs, és molt més permeable a les radiacions.

Fins i tot, els fabricants avisen que cal separar el telèfon del cap. Hi ha un valor, el SAR, que utilitzen els fabricants per simular el que absorbeix el cervell, però es tracta d'una simulació: no és real, serveix només per comparar entre telèfons i, a més a més, tenint en compte que la simulació la fa la mateixa empresa, no és fiable. El telèfon, doncs, ha de ser el més lluny possible del cap i encara més en el cas dels nens.

La telefonia mòbil opera principalment entre els 700 i els 3.500 MHz (3,5 GHz). Això significa de 3 a 1,5 cm d'absorció en teixits tous (músculs, pell i teixits amb alt contingut en aigua) i entre 23 i 9 cm en parts més dures del nostre cos (ossos, greix i teixits amb baix contingut en aigua). L'absorció és menor en pujar la freqüència, però augmenta l'energia i, per tant, la possibilitat de produir canvis en les nostres cèl·lules. Una de les freqüències més utilitzades pels mòbils és la de 900 MHz. Això implica una absorció d'uns 3 cm en teixits tous. En els nens, aquesta absorció és major (l'espessor del crani és de 0,5 mm en lloc dels 2 mm dels adults) i, per tant, l'efecte és més perjudicial.

Cal recordar que l'Organització Mundial de la Salut va admetre que l'exposició a camps electromagnètics esdevé un possible cancerígen, ja que pot alterar la funció de les cèl·lules.

Evitem que els nostres fills, sobretot els més petits, tinguin un mòbil o una tauleta prop del seu cos i, especialment, del cap. És un dels millors regals que els podem fer, per la seva salut i pel seu desenvolupament. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENGSHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

La casa Gaietà Fornells

JAUME DE OLEZA

La casa Gaietà Fornells és un habitatge unifamiliar de grans dimensions a l'avinguda del Tibidabo. És obra de l'arquitecte Joan Rubió i Bellver, construïda l'any 1903, i va ser una de les primeres construccions dels habitatges i cases senyoriales que cap a l'any

1899 es van anar edificant a la nova urbanització de ciutat jardí, promoguda per Salvador Andreu i la Societat Anònima Tibidabo. Aquesta gran casa va ser coneguda popularment com *la mona de pasqua*, creiem que pel contrast volumètric, que fàcilment es feia notar.

És una construcció rectangular que presenta molts cossos d'edificació esglaonats, fet que provoca un conjunt irregular de volums i terrasses a diferents altures. La casa es remata, mitjançant una torre que destaca sobre les tres plantes d'alçada de l'habitatge, amb tres plantes més, que fan de la torre un element singular i cridaner. Aquesta torre representa l'element diferenciador de l'edificació, i disposa de dues galeries porticades sustentades per fines columnes de pedra. Les galeries se situen curiosament de forma contraposada en dues de les plantes de la torre. Les finestres de la casa es distingeixen, de forma notable, per la rematada superior en pedra en forma de petita volada, i contribueixen d'aquesta manera a remarcar el buit de finestra.

L'habitatge disposa d'un ampli jardí, i està adossat al carrer per una de les façanes on es troba accés. Aquest accés directe des del carrer es fa per mitjà d'un arc de mig punt dins del qual s'integren dos arcs ogivals, a la més pura tradició de l'arquitectura gòtica. Tot i això, destaca la feina de la segona porta d'entrada, que dona accés a l'habitatge des del jardí de la finca. Aquesta última porta està construïda amb un arc de mig punt lobulat amb pedra i decorat amb baixos relleus amb motius florals. A les façanes, contrasta la incorporació dels motius petris ornamentals amb les parets de maó, de les quals tant Rubió com el corrent modernista eren tan proclius. En aquest aspecte, Rubió va ser un mestre en l'ús d'aquest material. Obra seva també va ser a la mateixa avinguda del Tibidabo la casa Roviralta, també anomenada *el Frare Blanc*, on es pot apreciar el domini d'aquest arquitecte en la construcció de l'obra vista.

La casa Fornells és una obra modernista amb influències de l'estil medieval, amb cert caràcter historicista que va impregnar la majoria de les obres d'aquest arquitecte. Joan Rubió i Bellver (1870-1952) va ser col·laborador de Gaudí, i un arquitecte polifacètic: la seva vida va transcórrer des de la construcció de diversos edificis fins a arribar a ser regidor de l'Ajuntament de Barcelona. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE. www.cwork.cat

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU)
per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya **LLOGUER I VENDA**

TARIFES 2021-2022. PREUS DE LLOGUER DE XALETS (sense despesa d'electricitat)

Tarifes vàlides del 27/11/2021 al 26/11/2022	ALTA		MITJA		BAIXA					
	26-12-2021 / 02-01-2022 19-02-2022 / 05-03-2022 09-07-2022 / 20-08-2022		27-11-2021 / 26-12-2021 02-01-2022 / 19-02-2022 05-03-2022 / 16-04-2022 02-07-2022 / 09-07-2022 20-08-2022 / 03-09-2022		16-04-2022 / 02-07-2022 03-09-2022 / 26-11-2022					
	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim				
Vacances escolars només per setmanes										
Per menys dies, consultar										
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes										
Genêt: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€	50€
Lupin: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€	50€
Lupin Special: 4 ad. + 2 nen	Saillagouse	690€	150€	105€	600€	130€	95€	460€	98€	75€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens	Saillagouse/Err	830€	185€	130€	770€	160€	120€	580€	125€	90€
Edelweiss: 8 ad.	Saillagouse/Err	890€	195€	145€	840€	185€	125€	650€	140€	98€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens	Err	620€	130€	95€	450€	98€	70€	390€	95€	60€
Angélique: 4 ad. + 3 nens	Err	790€	170€	125€	660€	145€	98€	550€	120€	85€

EQUIPAMENTS: Cuina equipada. 1 o 2 banys amb dutxa. Mantes. TV. Terrassa. Jardí. Wifi gratuït
APARCAMENT: al xalet per 2 cotxes
PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu
SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 € el kw
ANIMALS: 5 €/nit vacunats
 Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits
 Taxa turística: + de 18 anys: 0,33 €/dia (2020)

SERVEIS: Neteja 40 / 50 €
 Genêt, Lupin, Jasmin: 40 €
 Gentiane, Edelweiss, Angélique: 50 €
 Fitxa rentadora: 5 €
 Fitxa secadora: 5 €
 Lloguer llençols/lit: 10 €
 2 restaurants a 250 m i a 500 m
FIANÇA: 200 €

COMPLEXE NOU A ERR
A 2 km de Saillagouse al peu del Puigmal "EL PASTURAL"

- Parcel·les individuals de 270 a 300m²
- Venda de xalets de fusta (3/4 habitacions, 2 banys, terrassa i 2 places de pàrquing)
- Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:
 95.000€ - 110.000€ - 150.000€ - 175.000€
 (IVA inclòs sense despeses de notari)

PARC RESIDENTIAL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Védignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIAL "EL PASTURAL" – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
 Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
 www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ www.levedrignans.com

Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llivia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Massella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l'any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomenen el respecte per l'entorn. A l'estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d'aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d'Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S'hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m² en uns 300m² a 300m² amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l'entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

EL RACÓ DE LA COMUNICACIÓ

Informar o comunicar

MARTA ROYO ESPINET

Dues paraules que semblen sinònimes però entre les quals hi ha una gran diferència:

Informar: significa 'fer que algú s'assabenti d'una cosa que desconeix'. *Us informem que avui tancarem al migdia.*

Comunicar: és 'fer saber una cosa a una persona, em-

patitzant amb ella'. *Us comuniquem que avui tancarem al migdia degut a la defunció d'un familiar.*

Encara que la informació formi part del procés comunicatiu, quan ens limitem exclusivament a informar no aconseguim atraure l'atenció del nostre públic i, per tant, no podem seduir, cridar l'atenció o influir en les seves decisions de compra, que és el que busca la bona comunicació.

És evident que en comunicar incorporem la informació, ja que la comunicació s'ha de nodrir de significat. Així i tot, a partir del contingut per comunicar, cal crear el missatge que ens faci connectar amb el nostre públic.

Diria que la informació és la matèria primera de la comunicació, i la comunicació ha de saber transformar-la per seduir, arribar al cor, enamorar el teu públic perquè "et facin cas", per ser-hi en un mercat saturat, per obtenir notorietat i per destacar.

Sempre que comuniquem alguna cosa, estem informant; tanmateix, no sempre que informem estem comunicant. El telenotícies informa, però no sempre comunica...

Què cal fer per tenir una bona comunicació:

- 1- Conèixer bé el públic objectiu (a qui et dirigeixes) i parlar-li en el seu idioma
- 2- Detectar quines són les seves necessitats
- 3- Tenint clar el que ofereixes i com ho transmetes
- 4- Desgranar el que ofereixes en missatge clau i missatges secundaris
- 5- Dir el missatge d'una forma adequada, notòria i creativa
- 6- Trobar el moment de dir el missatge

Recordem la història d'un cec que demanava almoïna. La importància del missatge clau o què dic: "ajuda'm, soc cec", així i tot encara, més important, com ho dic per cridar més l'atenció: "ajuda'm perquè no puc veure el dia tan bonic que fa".

Aquesta història tan emotiva, si busqueu, trobareu el vídeo per YouTube, descriu molt i molt bé el paper de la comunicació.

Només una bona comunicació ens farà únics als ulls dels nostres consumidors; farà que ens reconguin qui som i com som pels nostres valors i principis i, sobretot, **pel valor diferencial que oferim, la nostra promesa.** Això és comunicar!

I tu, com ho fas per comunicar? ■

MARTA ROYO ÉS PUBLICISTA, ECONOMISTA I FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

HISTÒRIA

La reintegració del Monestir de Pedralbes

JAUME CLOTET

Avui vull parlar de la relació del monestir de Pedralbes amb Sarrià, de la seva història, vincles, circumstàncies i futur. És aquest un afer sensible per als sarrianencs; el duem clavert al mig del cor i no ens en volem oblidar. Com és sabut, el monestir va ser fundat per

la reina Elisenda de Montcada el 1326 per tenir un lloc on residir quan fos vídua, situació que li va arribar tot just l'any següent. Els terrenys on es va bastir el monestir eren d'una poderosa família de Sarrià, i des del principi el vincle entre el monestir i la vila va ser tant intens com permanent. Per exemple, a partir del 1337 tota la vila i el terme de Sarrià va passar a formar part dels dominis del monestir, l'abadessa en va esdevenir senyora i és ella qui va nomenar sempre el batlle i el rector sarrianencs. Fins i tot quan Sarrià va perdre la seva independència, el 1921, el vincle amb el monestir es va mantenir intacte i ben viu. Fins aquí, tot anava prou bé.

Per desgràcia, els socialistes que governaven Barcelona el 1987 van dividir la ciutat en 10 districtes i no els va passar pel cap una idea millor que segregar el monestir de Pedralbes de Sarrià i integrar-lo al districte de les Corts, bo i creant un barri que des de llavors porta el nom del monestir. Des de fa 35 anys, doncs, el monestir està desvinculat de Sarrià, tot i que la immensa majoria de sarrianencs voldrien recuperar el vincle formal i són milers els que s'hi han expressat a favor quan s'han recollit signatures o s'han activat campanyes similars.

Aquest tema surt a cada campanya electoral i aixeca petites passions, tant a Sarrià com al districte de les Corts. En general, els partits polítics juguen a l'equilibri per no fer enfadar uns veïns o uns altres, i qui dia passa any empeny. La millor solució, de fet l'única justa i possible, és el retorn immediat del monestir a Sarrià, d'on mai no hauria d'haver estat extirpat. Les raons històriques, culturals, identitàries i sentimentals són més que suficients per avalar aquesta reintegració, de la mateixa manera que la decisió de separar el monestir de la vila va ser absolutament arbitrària i sense cap fonament històric de cap mena. La reintegració és, doncs, l'única reparació possible que s'ajusta al respecte històric.

Ara bé, vivim en temps de consultes i sempre hi ha qui reclama fer-ne una sobre aquest afer. Potser la reclamen perquè saben que mai no es farà, ai las!, perquè la primera pregunta que caldria fer-se és qui podria votar, en aquesta consulta. El veïnat de Sarrià? O el de les Corts? O tots plegats? Tots sabem el resultat que sortiria en cadascuna de les tres hipòtesis, i per tant aquesta hipotètica consulta no és res més que una trampa enverinada.

El meu suggeriment, en cas de consulta, és tan senzill com la composició del mateix cos electoral: que només votin les monges clarisses del monestir de Pedralbes. Algú pot discutir que elles són, més que ningú, les persones més afectades i les que més hi tenen a dir i, per tant, les que han de tenir el dret de decidir? Doncs amén. ■

JAUME CLOTET ÉS PERIODISTA

PETITS AMICS

El postoperatori

CLÀUDIA SUCARRAT

Quan podré passar a recollir el meu animal de companyia? Me'l podré emportar aquesta tarda a casa? A partir de quan podrà fer vida normal? Aquestes són algunes de les preguntes que els propietaris ens plantegeu sovint després d'una cirurgia. I per-

què entenem la vostra preocupació us volem explicar algunes idees sobre el postoperatori.

Una cirurgia és un procés que implica la manipulació d'estructures anatòmiques per a un fi mèdic, sigui terapèutic, diagnòstic o preventiu. Nosaltres ho treballam cada dia, però per a qualsevol cos suposa un fet traumàtic que requerirà una recuperació a posteriori. Els animals són molt més forts del que de vegades ens pensem, però també són éssers vius i pateixen. Per entendre el perquè és important un postoperatori podem fer un símil amb nosaltres mateixos. Si algun cop hem patit alguna intervenció quirúrgica, el personal mèdic sempre ens recomanen un temps de descans posterior. Així doncs, amb els animals succeeix el mateix.

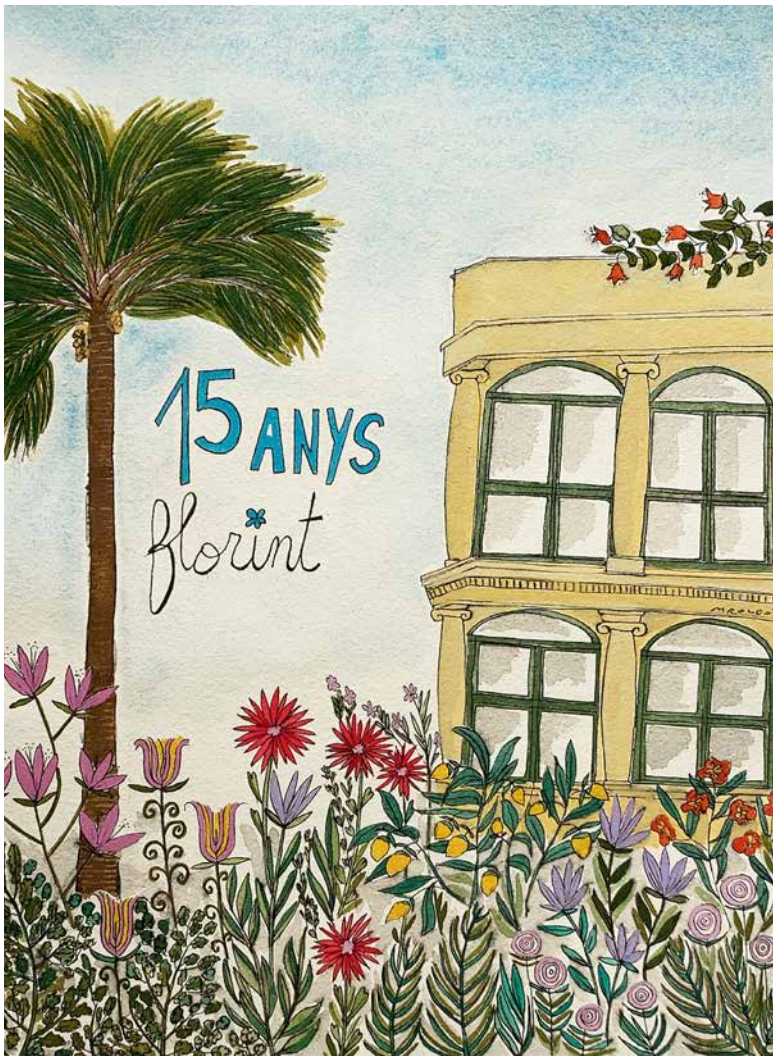

© Elena Bulet

De vegades tenim la falsa creença que una vegada la cirurgia ha anat tal com s'havia previst, el pitjor ja ha passat. La realitat és una altra. Després d'una operació encara hi ha unes hores crítiques en què cal vigilar l'evolució de la recuperació de l'animal. Per això, des de La Veterinària us avisem que l'animal haurà de restar en observació unes determinades hores. I sobretot, una vegada tingueu l'alta, l'animal no pot recuperar el seu estil de vida de cop i volta. La diferència amb una persona és que no podem explicar a l'animal que ha de mantenir repòs. Per això hem de ser nosaltres els que limitem la seva activitat física. Cal vigilar-lo i cuidar-lo encara amb més delicadesa perquè dia a dia es vagi trobant millor i la recuperació sigui òptima. Una vegada a casa, se li haurà de donar de manera correcta la medicació receptada, així com evitar que es quedi sol durant molta estona, per tal que a la mínima complicació siguem a temps de detectar-la i solucionar-la. El veterinari us dirà quan s'haurà de revisar per garantir que el procés de cicatrització evoluciona correctament. La cicatriu pot portar punts interns reabsorbibles o bé externs que caldrà treure als 8-15 dies.

Per a l'èxit total d'una cirurgia calen uns professionals que diagnostiquin correctament, que tinguin coneixements i experiència suficients per a portar a terme la intervenció, utilitzar la medicació adequada per evitar qualsevol sensació de dolor durant el procés, l'ús de tecnologia avançada que permeti intervencions segures i el menys invasives possibles i, per últim, la cura posterior a l'operació, la qual hauran de portar a terme els propietaris a casa recolzant-se en els consells del veterinari de confiança. ■

CLÀUDIA SUCARRAT, VETERINÀRIA EN CAP DE LA VETERINÀRIA DE SARRIÀ

15è aniversari de la Casa Orlandai

del 31 de març al 2 d'abril

Dijous 31 de març

20.30 h **Vernissatge**, de Václav Havel (teatre) Entrada: 4,5 €

Divendres 1 d'abril

17.30 h **Contacontes i Espai de jocs de taula**, amb Tata Inti

20 h **Binga musical**, amb KnGrejaSessions al Cafè Orlandai

Dissabte 2 d'abril

10 - 14 h **Espai de joc infantil i familiar**, amb Tata Inti

12.30 h **Actuació sorpresa**, amb Vàrium

13 h **Jazz vermut**, amb solistes de la Locomotora Negra

14 h **Paella popular** (venda de tiquets a la Casa Orlandai)

16.30 h **Desnonissea**, dinamitzat per Núria Martínez Bernils i Oriol Sauleda

18 h **Qué buen día!**, espectacle de carrer amb Maite Guevara

19 h Concert amb **F.E.M**

21.30 h **Karaoke en viu amb The Mortimmers**

23 h **Golfo de Guinea & Lady Avocado** selectors

Districte de Sarrià-Sant Gervasi

Ajuntament de Barcelona

L'Avenir és un restaurant de sabors tradicionals catalans però amb marca d'autor. Es va inaugurar en plena pandèmia i, així i tot, han obtingut la distinció Bib Gourmand de la Guia Michelin. Entre els seus plats, es recomana el *boque-choa*, el ravioli farcit de calamar, el bombó d'anguila o el capipota de sèpia.

A v e n i r
restaurant

Carrer de l'Avenir, 72, 08021 BCN
www.avenir.restaurant

dilluns de 12.30 a 16 h
dimarts a dijous de 9.30 a 16 h
divendres de 9.30 a 16 h i 20 a 22.45 h
dissabte de 10 a 16 i de 20 a 22.45 h

PARLEM D'ECONOMIA...

Balanz de l'últim any

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS
Tanquem l'any 2021 amb una sensació agrejolça.

L'ocupació

Les dades d'ocupació han estat molt bones. La taxa d'atur s'ha reduït fins a xifres que no les havíem vist des del 2008 i el nombre d'afiliats a la Seguretat Social ha superat la xifra de la precrisi del 2019. El nombre de persones que estaven amb ERTA també ha baixat substancialment. Per tant, les xifres del mercat laboral són bones i optimistes.

El nombre de persones que estaven amb ERTA també ha baixat substancialment. Per tant, les xifres del mercat laboral són bones i optimistes.

Recuperació empresarial

L'activitat de les empreses, negocis i petit comerç és i serà molt lenta. L'empitjorament de les perspectives econòmiques és degut, bàsicament, al fort creixement de la inflació (6,1 %): per l'augment del preu de l'energia, de les primeres matèries i del transport —en particular el marítim—; per la dificultat de subministraments de materials a la indústria i la construcció; i per la variant òmicron de la covid-19, que encara culeja. Durant la primera meitat del 2022, sembla que la inflació es mantindrà elevada. Les pujades anunciades dels tipus d'interès per part del Banc Central Europeu i de la Reserva Federal USA pronostiquen un augment de preus i, per tant, un increment-manteniment de la inflació i una baixada del consum. L'eliminació dels confinaments

i controls de la pandèmia junt amb l'estalvi acumulat dels confinaments poden ajudar lleugerament les previsions a la baixa de l'economia catalana. La inversió podria créixer gràcies a l'ajuda dels Fons Europeus Next Generation. Així i tot, la Cambra de Comerç de Barcelona manté per al 2022 una previsió de creixement del PIB a Catalunya del 6,3 %.

Sector exterior

Per culpa de la pandèmia, les relacions comercials entre els països s'han vist afectades notablement. A l'economia catalana, des de principis del 2021, el sector exterior (exportacions i importacions) ha registrat una forta expansió comparada amb els mesos anteriors. Les exportacions es van incrementar amb relació a les dades entre el gener i novembre del 2020. I les importacions van ser superiors al mateix període. Les expectatives per al 2022 són que les exportacions catalanes continuïn creixent, col·locant-se i mantenint el primer lloc del rànquing de la resta de les comunitats autònomes de l'Estat.

Indústria

Per culpa dels colls d'ampolla en els subministraments de matèries primeres, el preu de l'energia, el transport i els preus de matèries primeres, la indústria queda lluny de recuperar el nivell d'activitat previ a la pandèmia.

L'evolució dels indicadors no són optimistes de cara al 2022. Haurem d'esperar. Per a Catalunya, aquesta dada és important perquè gran part del PIB de Catalunya prové de la indústria.

Construcció

Ha estat el sector més dinàmic de l'economia catalana. El consum de ciment (dada representativa per a aquest sector) ha estat superior al consum dels mateixos mesos de l'any anterior. En canvi, hi ha hagut problemes amb el subministrament d'alguns materials, com ara la fusta i l'acer. Aquest sector ha absorbit molta mà d'obra que ha ajudat a reduir les taxes d'atur comentades anteriorment en l'ocupació.

Serveis

És el sector amb més nivell d'incertesa. En el sector comercial de grans superfícies, en els últims dotze mesos, hi ha hagut una davallada d'un 2,6 %. Contràriament, en el comerç al detall, ha estat a l'inrevés: una variació en positiu. Això ens mostra un possible canvi d'hàbits dels compradors, juntament amb un altre increment substancial de les compres per Internet. La pregunta és: aquests canvis d'hàbits han vingut per quedar-se o seran conjunturals? Per acabar de comentar el sector de serveis, queda el turisme. Se segueix a mínims històrics: per sota del 50 %, amb moviment de passatgers als aeroports, turistes estrangers, pernoctacions en hotels, restaurants. Tanmateix, una dada esperançadora: l'Observatori del Turisme de l'Ajuntament de Barcelona informa que per al 2022 hi ha concertats més de cent congressos i fires a Barcelona. ■

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

Colònies

Descobertes

Sortides d'un dia

Casals

Activitats a l'escola

Treballs de síntesi

Extraescolars

Servei de monitoratge

Cases de colònies

Menjadors ecològics

TOT EL QUE VULGUIS EN ACTIVITATS EDUCATIVES

Som Aula2, especialistes en lleure educatiu.
Treballem per escoles, espais i caus des del 1969.

Més informació a:
info@aula2.cat
93 280 60 06

aula2
Experts en lleure educatiu

11 de març

PORTES OBERTES

Grups reduïts
Visites concertades

T'HI ESPEREM!

93 417 52 71
escola@decroly.org
www.escoladecroly.org

Educació Infantil i Primària
Escola Concertada

Entrevista

EVA GARCIA: “Barcelona ha de ser més amable amb la criança i les cures”

© Frederic Esteve

Eva Garcia Chueca (Agramunt, Lleida) és jurista de professió especialitzada en drets humans, i des de fa un mes ocupa el càrrec d'adjunta de la Sindicatura de Greuges de Barcelona. Veïna de les Tres Torres des de fa onze anys, la seva feina ha estat sempre fer de pont entre els drets humans i les polítiques urbanes. Ho ha fet en municipis d'arreu del món, i això li ha permès conèixer moltes maneres de fer i extreure'n aprenentatges que ara vol portar a la ciutat. Ens citem a la sala de reunions de la Sindicatura un dia de febrer a primera hora del matí, abans que amb el nou síndic, David Bondia, es desplacin fins a la plaça Sant Jaume per tenir un primer contacte amb l'alcaldessa, Ada Colau. Aquesta també és la primera entrevista que concedeix la nova adjunta a la Sindicatura de Greuges de Barcelona, una institució que es troba físicament a la ronda Sant Pau, número 45, i que està connectada amb el Govern municipal.

SERGI ALEMNAY

Sindicatura, síndica o síndic?

El canvi de nomenclatura no és només per diferenciar-nos del Síndic de Greuges de Catalunya, sinó per posar en valor que la institució és possible gràcies al treball d'un equip de persones, i no d'una sola. Per tant, a partir d'ara, *Sindicatura*.

Una veïna de les Tres Torres treballant per a la ciutat.

Sempre he tingut una vocació social molt clara. Vinc d'una família molt humil d'Agramunt que es va dedicar a sobreviure i a garantir-nos uns estudis a mi i a la meva germana. Potser d'aquests orígens em ve la sensibilitat que tinc.

Vas estudiar Dret.

Sí, perquè crec en la justícia. Tenia molt clar que em volia dedicar als drets humans. Per començar, tothom ha de poder estudiar, independentment del seu origen socioeconòmic. A la Facultat hi havia els clàssics alumnes que estudiaven Dret per "guanyar diners."

A quina edat arribes a Barcelona?

Amb 18. Em vaig instal·lar en una residència d'estudiants a l'Eixample abans de marxar a acabar els estudis a l'estranger. A la tornada vaig

viure a la ronda Santa Pau, on casualment ara vinc cada matí per feina, i no em mudo a les Tres Torres fins fa onze anys, quan el meu company hereta una casa familiar.

De Sant Antoni a les Tres Torres.

Anar a viure a Sarrià - Sant Gervasi va suposar un canvi molt important per mi. La sensació és que les Tres Torres és un barri que queda una mica desconnectat de la Barcelona que jo havia conegut. Pel meu company, nascut a la Bonanova, l'impacte no va ser tan gran.

Teniu fills?

Tres. En aquest sentit, la meva experiència com a mare de família vivint a les Tres Torres és positiva. Valors viure en un barri més reposat i amb menys contaminació sonora. Vam fer l'aposta per l'escola pública i portem els fills l'Institut Escola Costa i Llobera.

La ciutat ha de ser més feminista?

Clarament. Calen apostes més fortes perquè la ciutat sigui més amable per la criança i les cures. Les superilles són un primer espai físic que fan abandonar la necessitat d'anar a un parc. Es tracta de pensar la ciutat a partir de la vida quotidiana de les persones, i la criança és un component fonamental,

sobretot de les dones, i que cal tenir a repartir cada vegada més.

Us arriben moltes queixes de Sarrià - Sant Gervasi a la Sindicatura?

No gaires. Però no és el mateix parlar de les Tres Torres que fer-ho dels barris de muntanya, que són els que històricament han necessitat més polítiques públiques: comerç urbà, enllumenat, accés al transport públic... volem arribar a aquesta part alta del districte.

Com s'arribaran a resoldre els problemes de la muntanya?

Tenim la voluntat d'acostar més la Sindicatura a la ciutadania, i això passa per augmentar el nombre de visites a tots els barris de Barcelona. Trepitjant més carrer, detectarem més problemes de vulneració de drets. A banda, podem actuar d'ofici si la gent no utilitza el circuit de formular una queixa.

La tendència general és reunir-se amb les associacions de veïns?

Sí, però nosaltres veiem que també ens cal parlar amb veïns a títol individual, perquè no tothom s'implica en espais de participació organitzada. Ho posen de manifest molts estudis.

Vinc d'una família molt humil d'Agramunt que es va dedicar a sobreviure i a garantir-nos uns estudis"

La meva experiència com a mare de família vivint a les Tres Torres és positiva. Valors viure en un barri més reposat i amb menys contaminació sonora"

Falta coneixement de la Sindicatura de Greuges de Barcelona?

Sí, sens dubte. Però també falten coneixements dels mateixos drets del ciutadà, i cal fer-los valdre. La gent ha de ser capaç de veure que hi ha un problema que l'afecta i que està vulnerat un o més d'un dels seus drets. En aquest sentit, sempre fa falta més pedagogia per apoderar les persones.

Començant per la llengua que es parla.

A la ciutat, no tothom parla català o castellà i cal ser capaços d'arribar a aquestes persones. Sovint hi ha col·lectius amb problemes d'accés al mercat del treball, discriminació racial, falta d'accés als serveis bàsics... Ens cal diversificar el tipus de col·lectius i queixes que arriben a la Sindicatura.

Quin és el perfil habitual?

La majoria és gent gran, i venen de manera presencial. El col·lectiu jove no ve a la Sindicatura. El perfil sociològic de les persones que interposen una queixa no és prou divers si pensem en les problemàtiques que existeixen a la ciutat.

Per exemple?

En clau de districte, a Sarrià - Sant Gervasi hi ha reivindicacions que tenen anys, com les dels joves, que no tenen espais per reunir-se i organitzar les seves activitats. És una pena, perquè hi ha barris com Sarrià amb una riquesa associativa dels joves molt interessant.

Les xarxes socials hi poden ajudar?

Poden ser útils per arribar als joves, però amb la gent gran cal tenir en compte que a Barcelona tenim un problema molt important de bretxa digital. Després hi ha determinats

col·lectius migrants a qui hem d'arribar sent al carrer. Creuant la ronda Sant Pau.

Tot és la mateixa ciutat: Barcelona

Per això no m'agrada parlar de drets humans en un sentit genèric, sinó de drets a la ciutat. Al final, a les ciutats és on es veu més clarament la vulneració d'uns drets reconeguts internacionalment i que s'encarnen a escala local. Hi ha prou oferta de llars d'infants al teu barri? Hi arriba el transport públic? Hi ha comerç de proximitat? El CAP té prou recursos per atendre't?

M'apunto el concepte de 'Dret a la ciutat.'

Fantàstic! És el fil conductor dels meus estudis, la meua recerca acadèmica i la praxi professional. És una aposta volguda i un recorregut pensat. Treballar perquè les injustícies del meu voltant no tinguin lloc en la societat barcelonina.

És un moment molt complicat a nivell de drets vulnerats?

És un moment de reptes multidimensionals, agreujats amb la pandèmia. Tenim problemes de dret a l'habitatge, una necessitat de reactivació econòmica del comerç, una important bretxa digital i un sector turístic per repensar-ne el model que volem. Tot això amb els Serveis Socials de la ciutat col·lapsats.

Una crisi de ciutat?

És un moment de moltes dificultats socials i en molts àmbits, però és aquí quan tens l'oportunitat d'innovar. És quan es veu de manera molt clara què no ha funcionat de les polítiques municipals. Tenim una bretxa d'oportunitat per incidir en la millora de l'administració pública.

Mirar-ho des d'una òptica positiva.

Sí, però també cal ser crítics. Hem de ser capaços de reforçar el seguiment que fem de les recomanacions que des de la Sindicatura s'emeten a l'Ajuntament. Impulsar un major diàleg institucional. No val limitar-se a fer informes proposant canvis. El seguiment serà una de les apostes d'aquest nou mandat.

Què és per tu Barcelona?

Una ciutat amb una qualitat de vida molt bona, sense res a envejar a Londres, París o Nova York, però que té coses a millorar. I per això estem aquí. Sempre m'ha interessat molt l'estranger, parlar altres llengües i conèixer altres maneres de fer, però ha arribat el moment de treballar per a la meua ciutat, i això em fa molt feliç. ■

“
Tenim la voluntat d'acostar més la sindicatura a la ciutadania”

“
Fa falta més pedagogia per apoderar les persones”

“
Cal parlar amb veïns a títol individual, perquè no tothom s'implica en espais de participació organitzada”

Bombons Blasi

XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Tria la teva!!!

Bombonyols!

Especialitat Blasi, delicatessen entre bombó i bunyol des de fa 25 anys, només disponible a la temporada de Pasqua.

No te'n quedis sense!!

Troba'ns a la nostra botiga online:
www.bombonsblasi.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat 602 25 46 54

HORARI BOTIGA: de dilluns a divendres de 10:00 a 18:00h (no tanquem al migdia) i dissabtes de 10 a 13:30h

SEMBLANCES

Emília Coranty i Llurià

Emília Coranty treballant al seu estudi

MANUEL CASTELLET

Filla d'un venedor de teixits menorquí i de mare barcelonina, Emília Coranty va néixer a Barcelona el 19 de febrer del 1862 a l'aleshores carrer de Sant Joan, prop del Born. Va estudiar a l'Escola de Dibuix de la Diputació, i l'any 1885 fou la primera dona a matricular-se a l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, ja que fins aquell any les dones ho tenien prohibit. Eren dues dones, aquell curs, però el curs següent l'Emília va ser l'única entre un total de 539 matriculats. L'Acadèmia de Belles Arts de Barcelona li va atorgar una borsa de viatge a Roma i, després d'una estada a Madrid, Toledo i l'Escorial, va aprofundir en els seus estudis a Itàlia.

A Roma, el pintor Francesc Guasch i Homs gaudia d'una beca d'ampliació d'estudis. Es van conèixer i es va casar l'any 1888. Aquell mateix any, a Barcelona, l'Emília presentà obra seva a l'Exposició Internacional, en què va guanyar dues

medalles de bronze, i l'any següent el matrimoni es desplaçà a París, coincidint amb l'Exposició Universal. Però per problemes de salut del marit, dos anys després van fixar la residència a Valls, d'on ell era fill.

Aquesta darrera dècada del segle XIX, Emília Coranty viu uns anys d'efervescència creativa. Pinta, sobretot, flors, natura morta i reproduïx a l'oli teixits, brodats i encaixos. La seva obra és present a les principals exposicions artístiques: a la Internacional de Madrid (1890), la Primera Exposició General de Belles Arts (1891) i a la Exposició Nacional de Industrias Artísticas e Internacional de Reproducciones (1892), on presentà un projecte en guaix per a una mantellina de blonda amb atributs catalans i un oli per a un tapet brodat en seda i or per a la taula presidencial de la Diputació de Barcelona, amb els quals va obtenir medalles d'or i de plata. L'any següent, va guanyar una medalla de plata a

l'Exposició Mundial de Chicago, on ella exposà al Pavelló de dones -de l'arquitecta Sophia Hayden-, destinat a demostrar que els treballs fets per les dones eren equivalents als dels homes.

Emília Coranty va dedicar tota la seva vida a l'art, però, per circumstàncies de l'època, a tot allò que aleshores es considerava femení: a més de la pintura, treballà brodats, blondes, etc., però també olis sobre tela. De les seves obres del segle XIX, cal destacar-ne una: la reproducció a l'oli sobre tela, de 186,5x154,5 cm, de la dalmàtica de Carlemany que es conserva al tresor de la basílica de Sant Pere del Vaticà. Una obra de l'any 1886, que quatre anys més tard va ser comprada per l'Estat per al Museo del Prado i prèviament exposada a Madrid i a Barcelona. L'obra és, des del 2016, al Museo Nacional Centro Reina Sofia.

L'any 1903, ja recuperat de les seves molèsties, Francesc Guasch va guanyar per oposició la plaça de tècnic dels museus artístics municipals de Barcelona i, posteriorment, la de conservador. El matrimoni es va traslladar, doncs, a la ciutat natal d'Emília, i s'instal·laren en una torre del carrer Ciutat de Balaguer, al barri de la Bonanova. Allà, ella pintà algunes de les obres més reeixides, entre les quals *Del meu jardí*, un oli sobre tela de 60 x 100 cm, de l'any 1907, que l'artista va presentar a la V Exposició Internacional de Belles Arts i Indústries Artístiques de Barcelona i que actualment es troba al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC).

L'exercici de la creació artística el va compaginar amb tres facetes més. Per una banda, la de docent, com a professora auxiliar de dibuix general artístic a la Universitat, i com a professora de dibuix i pintura per a dones adultes a

© Kern, Feminal, 16 de juliol de 1908

l'Escola Superior per a la Dona; per una altra banda, amb la lluita constant per intentar acabar amb la distinció tradicional entre les belles arts i les arts aplicades, impulsant la professionalització de les arts decoratives, i, en tercer lloc, amb la seva preocupació per proporcionar a les dones la possibilitat de rebre una formació artística de qualitat, aspecte que la va vincular a la revista *Feminal*, de la seva coetània Carme Karr (vegeu *El Jardí*, núm. 67 pàg. 30).

Abans de la mort del seu marit, l'any 1923, aquest va llegar una sèrie de béns, i la seva dona ho executà, a fi de crear els diferents Premis Guasch-Coranty —nacionals i internacionals. En aquesta mateixa línia, uns anys després, ella llegà la seva casa a l'Escola de Llotja amb la condició que es creés un centre educatiu amb el nom d'Escola d'Art Guasch Coranty, que acceptés alumnes de tots dos sexes. Posteriorment, es va crear la Fundació Guasch Coranty, que avui en dia gestiona el Premi de Pintura Internacional, que s'atorga cada tres anys, i les Beques per a la Creació Artística, cada any.

Emília Coranty va morir el 18 de febrer del 1944 i fou enterrada, com el seu marit, al cementiri de Sarrià. ■

Acadèmia
4rt ESO · Batxillerat · Preparació PAU
Un altre concepte d'acadèmia

ARQUIDONIA
preparació personal i acadèmica
des de 1999

Totes les matèries
Prepara selectivitat
Matemàtiques
Castellà - Català
Tel. 627 369 761
C/ Trinquet 10, 08034 Barcelona
www.arquidonia.wordpress.com

Mentoring · Alt rendiment · Tècniques d'estudi · Disciplina positiva
Motivació · Estructura · Organització · Excel·lència · Hàbits · Esforç

HOGESER

Serveis per a Particulars:

Servei domèstic i d'acompanyament especialitzat
Neteja de la llar
Planxa, cuina i altres feines per hores
Consergeria

Serveis per a Empreses:

Neteja i manteniment d'oficines, locals i empreses
Neteja tècnica de vidres
Neteja final d'obra
Neteja i desinfecció de sostres, moquetes
Polit i abrillantat de terres
Rehabilitacions d'habitatges
Jardineria

Selecció de personal

www.hogeser.es / info@hogeser.es
C/Calandries, núm. 1, Baixos 2
93.660.72.85 / 628.171.086

Música | Educació

Música per salvar la música a Ars Viva

SERGI ALEMANY

Ars Viva. Que l'art estigui ben viu en la societat. La música segur que va ajudar a salvar el confinament del primer estat d'alarma a moltes persones. Com a la Roser Giner. Una veïna del Farró a qui El Jardí entrevistava el juliol del 2020 a casa seva. Sense canviar de barri, la pandèmia ha castigat projectes musicals com el de la cooperativa Ars Viva, formada per cinc socis que el 2018 van decidir arriscar-se i obrir una escola de música a la cantonada de la Via Augusta amb el carrer Lincoln: "Veníem tots d'una altra escola de música del barri, on treballàvem junts amb unes condicions laborals horribles."

La Marga

La Marga és una de les cinc sòcies d'Ars Viva, juntament amb la Cristina, la Maria José, l'Unai i el Halldor. Sí, el de la tele. El músic islandès. El professor de guitarra: 'Katalonski'. La Marga explica que aquí dins tots són iguals i totes les decisions es prenen de manera conjunta. També si cal moure un piano de lloc: "Ser socis

no ens dona cap privilegi, aquí tots som professors i cobrem igual."

En total són 9 professors i 8 professors, i tots tenen altres feines fora de la cooperativa. "Amb el que guanyo aquí, no podria menjar; això és típic dels músics, tenir dos o tres feines per sobreviure." El projecte que ara vol sobreviure és el d'Ars Viva, tocat per la pandèmia com tants altres negocis.

Fuga d'alumnes forçada amb la pandèmia

Durant el primer estat d'alarma, una cinquantena d'alumnes es van donar de baixa de l'escola, i la cooperativa va haver de demanar d'ajornar el pagament del lloguer del local. Dels 170 alumnes que hi havia inscrits fent classes, en van quedar 120: "Moltes famílies amb negocis afectats no han pogut continuar pagant les classes dels seus fills, i la gent gran ha agafat por a sortir de casa", detalla la Marga. Per no viure amb l'aigua al coll, Ars Viva calcula que hauria d'acostar-se als 200 alumnes.

Escola de barri

Tot i que tots són professionals de la música, la seva essència és transmetre valors a través de l'art i la cultura en general, i per això han creat una editorial que ja ha publicat dos llibres. A més, si algú visita les seves instal·lacions, s'adona que els alumnes hi deixen empremta més enllà de tocar una guitarra, un piano, un violí o l'instrument que sigui. L'oferta de classes és àmplia.

Ars Viva és com entrar en una residència d'estudiants. És una planta baixa amb recepció, soterrani amb aules i un primer pis amb habitacions adaptades a cada professor i instrument que vulgui aprendre l'alumne.

A més, la seva presència al barri es trasllada també portes enfora: "Les classes al carrer impliquen anar carregats com a burros amb tots els instruments, però quan veus les cares d'il·lusió dels infants tot compensa", afegeix la Marga. Ars Viva és un negoci, evidentment, però la seva filosofia va molt més enllà: "No és fàcil, però ara és molt bonic." ■

© Sergi Alemany

© Sergi Alemany

Història

Dones catalanes a l'exili republicà a Mèxic

INÉS TELL I DE PALLEJA

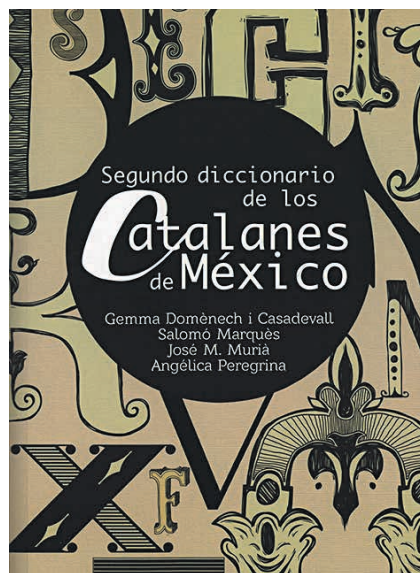
L'Espai Putxet presenta el dijous 10 de març una xerrada sobre el paper de les dones en l'exili republicà a Mèxic. L'acte s'emmarca en l'àmbit de les celebracions del Dia Internacional de la Dona (8 de març) i la publicació de la segona edició del *Diccionario de los Catalanes en México*, de Gemma Domènech i Casadevall, investigadora de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural i profesora associada del Departament d'Història i Història de l'Art de la Universitat de Girona.

L'any 2014, divuit anys després de la primera publicació del diccionari, en el marc d'unes jornades sobre l'exili on participaven un grup de professors de diferents universitats catalanes, Josep Maria Murià va plantejar la revisió i actualització de les dades recollides amb vista a una nova edició. Es va encarregar el projecte a Salomó Marqués, catedràtic emèrit de Ciències de l'Educació

de la Universitat de Girona, i a Gemma Domènech.

Havien passat divuit anys, i moltes coses havien canviat en les biografies de les persones que hi sortien. Es demanava que des dels camps de treball d'ambdós, en Salomó, els mestres i Domènech, els arquitectes, aparelladors, pintors... i artistes en general, fessin una revisió i actualització de les dades.

Aquest *Segundo Diccionario*, que duplica llargament la xifra d'articles, recull 2.637 entrades (1.823 de republicans) i cal destacar el rellevant increment de biografies de dones. A la primera edició hi ha 1.402 entrades, 175 de dones, i a la segona 2.637, 690 de dones; es triplica el nombre de biografies. Per descobrir-les, els autors han consultat les fitxes d'immigració que el govern mexicà feia a tothom qui arribava, han consultat les publicacions locals i comarcals fetes en els darrers vint anys a Catalunya, que són moltes. En aquestes dones les

van anar a buscar per trobar-les, perquè hi eren, però mai ningú les havia tingut en compte. Això es tracta d'un propòsit

que Gemma Domènech es va fer quan va acceptar l'encàrrec.

La xerrada forma part de les activitats organitzades a l'Espai Putxet amb motiu del Dia Internacional de les Dones. Un cicle que posa les dones al centre com a testimonis dels diferents espais vitals en l'experiència personal i com a protagonistes destacades en la història, la societat, l'art i la cultura. Tindrà lloc a l'Espai Putxet, situat al carrer de Marmellà número 13, el dijous dia 10 de març. L'acte començarà a dos quarts de set de la tarda. A tothom qui tingui interès per aquests temes d'immigració i feminisme, especialment les dones silenciades, us hi esperem! ■

ACTIVITAT GRATUÏTA AFORAMENT LIMITAT

Reserva la teva plaça a
www.espaiputxet.com,
presencialment
o per telèfon: 93 418 60 35

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

En les seves paraules

A vegades hi ha llibres que no ens expliquen una nova història, sinó que recorren a una de molt coneguda per abocar-hi llum nova, per repensar-la amb la perspectiva dels nostres dies, perquè un clàssic és aquella obra a la qual podem tornar i que sempre ens interpel·la.

Hem triat tres novetats en què els autors adapten paraules d'altres: Oriol Broggi, dels clàssics teatrals que ha dut a escena els darrers anys; Juan Tallón, de l'escultor Richard Serra i una coral de personatges relacionats amb el món de l'art; i Tyto Alba, que posa imatges al relat clàssic del doctor Jekyll i el senyor Hyde.

EL RECORD DE LA BELLESA, d'Oriol Broggi (editorial L'Altra)

En aquestes converses, Oriol Broggi explica com, des de la direcció d'una obra de teatre, treballa per deixar el record de la bellesa en el públic. Revisita Shakespeare, Lorca o Sòfocles com a exemples de creació artística que ha dut a l'escenari fins ara. Recordeu danar al teatre.

OBRA MAESTRA, de Juan Tallón (editorial Anagrama)

La novel·la parteix d'un fet real: la desaparició, l'any 2005, d'una escultura de 38 tones, de l'artista Richard Serra del Museo Reina Sofía. Tallón —un personatge més dins del llibre— hi veu una novel·la i a partir d'una multitud de personatges (artistes, músics, polítics,

policies, col·leccionistes d'art, vigilants de sala, etcètera), va teixint la història de la recerca mentre parla de la creació artística, del mercat de l'art i del paper dels museus, dels crítics i de la premsa en la concepció d'una obra.

JEKYLL & HYDE, de Tyto Alba (editorial Bang)

Després de les novel·les gràfiques sobre Khalo, Fellini o Whitman i l'adaptació de la novel·la El Olvido que serem, Tyto Alba versiona en còmic el relat clàssic de Stevenson, L'estrany cas del Dr. Jekyll i Mr. Hyde. El respectat Dr. Jekyll té una relació estranya amb un personatge fosc i perillós anomenat Hyde. Mai els han vist junts, però un protegeix l'altre. Quin secret amaguen? Quina mena d'experiment pot haver sortit malament al laboratori del Dr. Jekyll? ■

Espectacles

Barcelona Districte Cultural: una desena d'espectacles gratuïts

Las Sistas

EL JARDÍ

L'onzena edició del Barcelona Districte Cultural (BDC) ha aterrat al districte amb una desena d'espectacles gratuïts, d'un total de més de 230 activitats que es fan per tota la ciutat. Els espais encarregats d'acollir aquest cicle, organitzat per l'Ajuntament de Barcelona en col·laboració amb la publicació Time Out, són els centres cívics de la ciutat. En el cas de Sarrià - Sant Gervasi només acullen espectacles dos centres: el Centre Cívic Sarrià (quatre) i el Centre Cívic Vil·la Urània (sis). BDC proposa espectacles de teatre, música, circ i sobretot cinema infantil al districte, des del 19 de febrer al 29 d'abril. ■

URGENCIAS

651 322 434

Cerrajería Samitier

Presupuestos sin coste y sin compromiso

Servicios de cerrajería integral.
Duplicados de llaves y de seguridad.
Duplicados de mandos de parkings, etc...
Instalación de receptores de parking.

Grabados de placas láser en diamante-mecánico
Joyería y algunos artículos de regalo
Sellos de goma y caucho
Sellos de madera y cristal
Trofeos y medallas.
Placas de inauguración
Señalización de comunidades

Colocación de todo tipo de puertas de hierro, madera, comunidades, viviendas, seguridad, rejas y cerramientos.
Reparación y colocación de automatismos de persianas de locales y parkings.

C/ Muntaner, 551 Tel. 93 417 04 56

C/ Balmes, 387 Tel. 93 768 94 62

Urgencias: 651 322 434

samitiersz@gmail.com

www.samitierbarcelona.com

Horario: De Lunes a Viernes 9:00 a 13:30 y de 16:30 a 20:00 h Fin de semana y festivos cerrado

Moda

Una completa retrospectiva del dissenyador Davidelfín s'exposa al Putxet

MARTA TRIUS

Endinsar-se en el món de la moda a vegades pot resultar complicat. No obstant això, l'exposició dedicada al dissenyador Davidelfín i uns altres *enfants terribles* de la moda que acull la Fundació Rocamora fins el 3 d'abril de la mà de la Fundació Antoni de Montpalau, fa que el visitant reconegui el talent que hi ha en aquestes peces.

El recorregut per la planta baixa del palauet del carrer Ballester s'inicia amb Luis Fortes i segueix amb l'obra trenadora d'altres dissenyadors com el duet Vacas Flacas i les seves peces confeccionades amb cremalleres o bufandes. També s'hi poden trobar vestits d'espectacles d'Alaska dissenyats per Little Joe Couture, dissenys de Bibian Blue amb el seu vestit d'ales de papallona, o de MTX Mertxe Hernández, Gori de Palma, Estanislao, ¡Ánimo, Valiente! i Palomo Spain, que ha donat una peça emblemàtica per a formar part d'aquest projecte.

A la primera planta de la Fundació Rocamora s'obre davant nostre l'univers de la marca Davidelfín: més de seixanta peces d'indumentària entre vestits, abrics i conjunts, als quals se sumen originals complements com bosses de mà i sabates, que recorren la trajectòria del dissenyador andalús des del 2001 al 2017. Davidelfín es va donar a conèixer a Barcelona el 2001 durant la passarel·la alternativa Circuit i des d'aquell moment no va deixar de sorprendre el públic amb els seus trencadors dissenys. En aquesta ocasió la Fundació Antoni de Montpalau homenatja el dissenyador amb una de les revisions més completa que s'ha fet fins ara. ■

© Marta Trius

© Marta Trius

A l'exposició també hi trobem dissenys d'altres autors, com és el vestit d'ales de papallona de Bibian Blue

Vestit de David Delfín

Superservis

Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:
 • Vallirana 21 93.368.45.71
 • Major de Sarrià 85 93.203.04.94
 • Avinyó 11 93.317.55.91
 • Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58
 i també estem al Vallès Oriental (Parets)
 Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h
Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putxet, Sarrià....
Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

VOLEM CELEBRAR AMB TU EL DIA MUNDIAL DE L'AUDICIÓ

OFERTA ESPECIAL FINS AL 15 de MARÇ 2022

- ✓ Fins a 5 anys de Garantia
- ✓ Piles gratuïtes fins a 5 anys
- ✓ Finançament a mida
- ✓ Servei de manteniment per vida dels Audiòfons

Exclusivament a **ONAcústica** provi i compari els audiòfons de les millors marques del Mercat.

oticon PHONAK ReSound SIGNIA

Audiòfons des de 390€

ONAcústica
CENTRES AUDITUS DE QUALITAT
www.onacustica.net

Mataró
Rda. Prim, 67 - 69
93 799 98 92

Barcelona
Carrer Balmes, 412
93 211 50 85

EL LLIBRE DEL VEÍ | Entrevista

Al Jardí amb... Custo Dalmau

“NO EM CONSIDERO UN DISSENYADOR DE MODA PERQUÈ NO SEGUEIXO LES TENDÈNCIES”

SANDRA PALAU

Si hagués de definir Custo Dalmau diria que és optimista, humil, sensible, tímid... Fa molts anys que ens coneixem, però encara em sorprèn la seva fascinant energia contagiosa... I sí, té un enigmàtic *je ne sais quoi* que captiva...

S'apropa (sempre) amb un generós somriure, acompanyat d'un subtil pas insegur, entre caòtic i despreocupat, que fa que tingui una gràcia encisadora.

Custo Dalmau va néixer a Tremp, però de ben petit ja es va instal·lar amb la seva família a Barcelona, a Sant Gervasi. Es va convertir en dissenyador per casualitat (o causalitat), ja que el seu objectiu era l'arquitectura. Va abandonar els estudis per un somni que no podia deixar escapar: fer la volta al món amb moto. Així és que, a finals dels setanta, el Custo i dos amics seus van emprendre un viatge (iniciàtic) que els va marcar per sempre.

És admirat pels seus espectaculars dissenys, per ser pioner dels estampats, dels colors vius... i per provocar la necessitat de seguir vestits d'aquests colors també a l'hivern, fugint així del convencionalisme i del trist i insípid gris. Custo Dalmau és el dissenyador català més conegut internacionalment, i això el convida a portar un ritme frenètic d'inacabables viatges... Diu que enyora viatjar per plaer, que la seva vida és un vol constant i que de tant en tant anhela aterratges llargs.

© Imma Domènech

Aquesta palpitant vida entre colors i passarel·les li permet dedicar-se menys del que voldria a gaudir d'una passió més desconeguda: els llibres. El Custo és un lletraferit que es cruspeix tres o quatre llibres de cop. És curiós per naturalesa i necessita nodrir-se de coneixements i aprendre entre pàgines...

Llegir és...

Una qüestió vital. La lectura és evasió i coneixement.

Quin gènere t'agrada més?

Llegeixo de tot, m'agraden aquells llibres que enganxen. Un dels que estic llegint ara és una novel·la històrica ambientada a l'Edat Mitjana. (Aprofito per regalar-li *Más allá de Kara*,

de Carles Monsó Varona, editada per La vocal de lis. Una novel·la èpica que t'enganxa des de la primera pàgina)

Amb quin personatge literari t'identifiques?

Amb "La Iguana", d'Alberto Vázquez-Figueroa. M'hi identifico per aquesta capacitat d'adaptar-se.

Em pots dir un llibre que hagi canviat la teva manera de pensar o t'hagi marcat especialment?

Qualsevol de Jorge Bucay.

I parlant de marcar... Vas fer la volta al món amb moto!**Quin record en tens?**

Ufff... Va ser una experiència brutal. Un any viatjant, en una època en què no hi havia les facilitats que tenim ara...

Ja, la comunicació suposo que no era fàcil...

Quelcom tan senzill com trucar per telèfon era pràcticament impossible. En aquells temps viatjar sí que es podia considerar una autèntica aventura, i per això ens va marcar a tots tres.

I "Custo Barcelona" també va néixer fruit d'un viatge...

Sí, vam començar venent samarretes a Los Ángeles... Entrar al mercat espanyol ens va costar més.

I s'ha convertit en la teva segona ciutat, no?

Sí... És una ciutat que em fa sentir com a casa. Allà és on va començar tot, allà vaig iniciar una col·lecció de fracassos consecutius amb la taula de surf... M'atrauen les ciutats poc civilitzades però ordenades... Com jo, amb un punt caòtic, amb un caos controlat.

Com definiries els teus dissenys?

Jo em considero creatiu... No em considero un dissenyador de moda perquè no segueixo les tendències. Per a mi, el més important és la creativitat. L'objectiu és crear peces emocionals que sedueixin.

Si poguessis tornar enrere... Quin consell li donaries al Custo que estudiava arquitectura?

No perdis el temps en res que no t'ompli. No perdis cap oportunitat.

Creus que has perdut molt el temps?

En general no, perquè sempre he intentat fer el que em venia de gust... però en el fons tots el perdem una mica, ara me n'adono, i el valoro molt. I en l'àmbit professional m'he penedit d'haver deixat escapar algunes bones oportunitats.

I per acabar... Quin superpoder t'agradaria tenir?

Volar. ■

Más allá de Kara
Carles Monsó Varona

LLIBRERIA ONLINE

WWW.LAVOCALDELIS.COM

El teu llibre a casa en 48 hores

EL RELAT

Busco aquest home

MÒ BERTRAN

La Lily es prepara per baixar del tren amb posat alegre. Ja ha arribat a Hollingworth! Se sent pletòrica. Posa un peu a l'andana i l'eufòria es tenyeix de gris. Fa fred i l'èstació és més gran del que imaginava, el poble també deu ser més gran i no serà fàcil trobar-lo. Mou el cap per foragitar aquests pensaments, es corda l'abric de vellut i s'ajusta el mocador de seda al coll. Fora, fora, Hollingworth té menys de mil habitants! Positivisme, aquesta és l'actitud amb què l'Alfred la va conèixer. Es col·loca bé el barret i segueix el gruix de passatgers, es barreja entre ells gaudint de sentir-se una més. Potser aviat ho serà, pensa enriolada.

A la plaça, el conjunt es desfà. La Lily s'atura i busca algú a qui adreçar-se. Els ulls vius apunten un senyor, elegant i amb cara de bona persona, que treu un rellotge de la butxaca de l'americana. Abans que el torni a guardar, la Lily ja és al seu costat.

—Bon dia tingui! Perdoni que li robi uns minuts —La Lily riu la pròpia ocurrència i li mostra una fotografia—. Busco aquest home.

El senyor elegant amb cara de bona persona agafa la fotografia i l'observa. Obre la boca però la Lily se li avança.

—Es diu Alfred. Ens estímem —diu amb un somriure d'orella a orella.

L'home es gira cap a ella, que continua somrient com una beneïta.

—Com ha dit que es diu?

—Alfred. Només ens vam dir el nom, ens anirem coneixent a poc a poc. No ens hem explicat res de la nostra vida anterior, no ens importa! Mirem cap al futur —La Lily assenyala l'altre extrem de la plaça, com si el futur fos allà.

—N'està segura que aquest Alfred viu a Hollingworth?

—Bé, ell no m'ho ha dit —li diu a l'orella fent cassolleta amb una mà—. No va trencar les normes, no es pensi. Vaig ser jo qui vaig llegir el nom del poble en un sobre que li va caure de la cartera. La foto també li va caure i la vaig agafar sense que ho veiés. Sé que no està bé, ho sé. Vostè és d'aquí?

—De tota la vida —L'home posa la mà al cor i es redreça, l'esquena ben recta, com si li passessin revista—. He nascut aquí i aquí moriré, si tot va bé.

—Així doncs, l'ha de conèixer! Miri'l amb atenció, sisplau. Qui l'ha vist un cop, és impossible que el pugui oblidar.

—I li ha dit que es diu Alfred?

—Quin nom més bonic, no troba?

—La Lily sospira i l'home s'impacienta.

—Disculpi, no conec cap Alfred.

—A la foto només se li veu la cara, és molt alt. Pensi.

—Més alt que jo?

—Sí, segur, i vostè no és baix, de cap manera! És que ell és molt alt, ja l'hi he dit, i molt musculat també.

—Més que jo?

—Sí, i tant! Oh, no vull dir que vostè no ho estigui, però és que ell...

—Senyora, jo entreno amb l'equip de rem des que estudiàvem, cada dia —L'home eixampla el pit.

—L'Alfred també! M'ho va explicar, això sí que m'ho va explicar, cada dia rema, estiu i hivern. L'ha de conèixer! Segur que es troben al llac.

© Gloria Mora @gloria_mora_g

—Escolti, jo remo concentrat. No soc d'aquells que van saludant qui es creuen i em posen nerviós els que ho fan. Em desconcentren.

—L'Alfred els deu saludar tots, amb l'alegria, la simpatia i l'espontaneïtat tan seves! És amic de tothom, segur. Potser són amics i vostè ara mateix no ho recorda, l'he agafat desprevingut!

—Miri, sé qui són els meus amics. I li asseguro que ni són els que saluden quan remen ni es diuen Alfred.

—No s'enfadi, no volia jutjar-lo. Ajudi'm a trobar-lo! Li vull fer una sorpresa però estic espantada. Vam quedar que em trucaria a final de mes.

—Potser ha perdut el seu telèfon. —Potser... —La Lily és a punt de deixar anar un sanglot però es refà de seguida—. Per això soc aquí! Així, li sembla que el coneix?

—No puc afirmar rotundament que el conec perquè no conec ningú que es digui Alfred.

—I si no ho vaig entendre? I si és Albert o Allan?

—M'ha agafat ben desprevingut, sí... I com que no sap com es diu no la puc ajudar més —L'home, alleugerit, veu el final de la conversa.

—Hollingworth no és tan gran! Torní a mirar la fotografia, oi que és atractiu?

—Perdoni, a mi no m'agraden els homes. —A mi tampoc, els homes en general! No m'agraden pas tots. Vostè té una cara agradable, és amable i està musculat, però no m'agrada! M'entén, oi? Amb ell va ser un amor a primera vista, per part de tots dos.

—Me n'alegro per vostè. Ara haig de marxar, passi-ho bé.

—Només serà un moment, ja quasi ho tenim! Pensi com es pot dir, faci'm el favor, així serà senzill que el trobem!

—Senyora, no haig de trobar ningú, jo! La seva dona li podrà dir o alguna de les tres criatures! ■

INVERSOR COMPRA

Cases o edificis a mig construir, amb inquilins o sense, no importa estat.

Retribueixo agències o intermediaris

Zona Barcelona, Girona, Maresme

Tel. 647 616 356

Consulteu sense compromís

La Técnica Alexander

Un camino holístico hacia la salud y bienestar

Profesor certificado ofrece clases particulares

Tel./ WhatsApp: 667 99 86 55

Email: nicktechnicalalexander@gmail.com

Subscriu-t'hi!

30 € l'any: PDF

45 € l'any: PDF + PAPER

diarieljardi.cat/subscripcio

Jardins de la Creu de Pedralbes

M. JOSEP TORT

En la confluència entre les avingudes d'Esplugues i Pedralbes s'alça una creu de terme molt singular, envoltada d'un conjunt d'enjardinaments molt vistosos pels seus cridaners colors. Darrere s'albira el mur del monestir, entapissat per buguenvíl·lies i altres enfiladisses, que constitueix el teló de fons d'aquest excepcional indret.

Història

En el decurs de la història les creus de terme s'han utilitzat per marcar el límit de les poblacions. Se situaven a l'entrada dels pobles a prop dels monestirs i al costat dels camins per orientar els caminaires. La creu, de pedra tallada i decorada amb motius religiosos o heràldics se situava normalment sobre una columna ancorada en una base esgraonada de pedra, circular o poligonal. Als Països Catalans les creus de terme són molt abundants i domina l'estil gòtic i renaixentista.

La creu de Pedralbes no té cap relació directa amb el monestir ni amb l'ús com a creu de terme. És relativament moderna, es va construir l'any 1946 a petició de la Junta Diocesana d'Acció Catòlica per homenatjar totes les creus de terme que van ser destruïdes durant la Guerra Civil. Els arquitectes, Lluís Bonet i Josep M. Sagnier van ser els artífexs del seu disseny. La creu, de caràcter monumental, està situada en un parterre enjardinat inaccessible, al bell mig de l'encreuament dels vials. Un espai privilegiat, davant mateix del monestir, on conflueixen inequívocament les mirades dels milers de visitants que volen conèixer el monestir de Pedralbes, una joia arquitectònica que recull més de 700 anys d'història.

La creu està situada sobre una base hexagonal amb tres trams d'escales, al bell mig d'un gran parterre guarnit amb espècies mediterrànies molt vistoses. Un vailet elèctric envolta el perímetre, per impedir l'accés dels senllars que, reiteradament desmaneguen aquest enjardinament, a causa de la proximitat del Parc Natural de Collserola.

El jardí

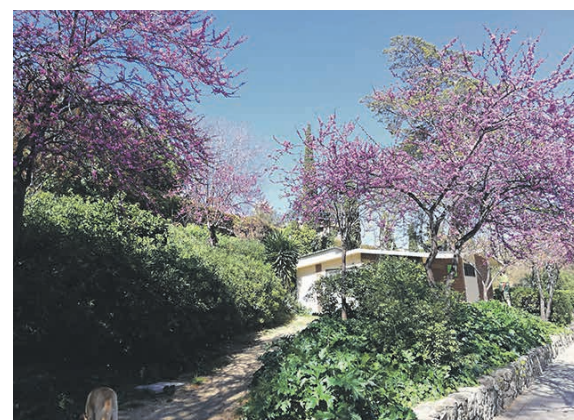
Darrere la creu de Pedralbes s'alça el mur del monestir sobre el qual s'albira la torre principal i els preciosos teulats dels edificis monacals. Davant, s'estenen els jardins de la Creu de Pedralbes constituïts per dos passejos esgraonats d'uns 130 metres de longitud, separats per dos talussos que acullen un conjunt d'enjardinaments geomètrics de tall clàssic que alternen amb alguns trams d'escales. Els talussos estan encerclats per tanques vegetals esculpides, de pitòspor i evònim del Japó a l'interior de les quals hi creixen majorment baladres.

El passeig superior limita amb el mur del monestir i està entapissat per una munió d'espècies autòctones i ornamentals que creixen assilvestrades sense cap mena de poda i control, fet que li confereix un aspecte força descuidat. Les buguenvíl·lies, les esparregueres, les heures i altres enfiladisses s'entortolliguen en aquest immens teló de fons que, malgrat l'abandonament, esclata de color i vitalitat a la primavera. A la banda de mar, el passeig està flanquejat per una dotzena de xiprers.

El passeig inferior conté dues línies de joves plàtans. El tram d'escales i els talussos enjardinats davallen fins a la vorera que limita amb l'avinguda d'Esplugues. A l'extrem de llevant, al carrer del Monestir s'albiren dos parterres entapissats amb heura, que acullen dos exemplars de nolines (*Nolina beldingii*),

una espècie suculenta originària del desert mexicà força singular que estan catalogades com arbres d'interès local.

A l'extrem de ponent el passeig s'interromp per la presència d'una caseta de serveis. Al seu voltant s'entén un conjunt de parterres més frondosos entapissats amb heures i aspidistres que contenen diversos arbres com els llorers, els xiprers, les iuques els arbres de l'amor amb la seva floració violàcia i algun fruiter. Un xiprer de branques esparses (*Cupressus macrocarpa*) destaca pel seu gruixut tronc i la seva corpulència. Som davant d'un exemplar remarcable que hauria d'estar catalogat. La creu també està acompanyada per un conjunt de xicrandes situades a les voreres del passeig de Pedralbes que contribueixen a la primavera al festival de colors d'aquest indret. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

El mascarell

ENRIC CAPDEVILA

El mascarell (*Morus bassanus*) és un ocell que podem veure en migració a les nostres costes, sobretot a l'hivern, provinent de les àrees de cria en illes rocoses a l'Atlàntic Nord, on formen colònies de més de vint mil parelles. És un ocell gros: pesa de tres a quatre quilos i mesura quasi un metre, i les ales llargues i afuades poden arribar a tenir una envergadura de 180 cm.

El plomatge blanc pur dels adults contrasta amb marró fosc quasi negre de les puntes de les ales. Té el cap groc pàl·lid, amb els ulls blau clar envoltats per una pell nua de color negre blavós, que els dona una expressió facial característica. Té el bec gris blavós i les potes negres, amb els quatre dits units per una membrana natatòria.

És espectacular veure com pesquen: pleguen les ales i es llencen en picat al mar des d'una altura considerable, a uns 100 quilòmetres per hora, i se submergeixen fins a quinze metres per capturar els peixos. Tenen el cos adaptat, un crani fusiforme per entrar de morro a l'aigua, amb sacs d'aire facials per amortir l'impacte i sense forats nasals, així com un estèrnium robust que el protegeix del cop. És una au pelàgica, totalment adaptada al medi marí, i només reposa a terra per fer el niu als penya-segats.

La longevitat dels ocells augmenta segons la grandària: els que tenen alta mortalitat i curta longevitat tenen l'estratègia de pondre molts ous en diverses postes, incubar-los en pocs dies, i després l'estada dels polls al niu és curta. De mitjana, mallerengues i pardals en un mes ja volen, però la majoria no arriben a reproduir-se l'any següent i viuen uns dos o tres anys, excepcionalment fins a deu. En canvi, les rapinyaires i les aus pelàgiques, com el mascarell, són molt més longeves: acostumen a fer només una posta de pocs ous que crien durant deu setmanes i l'estada al niu es pot allargar fins a tres mesos. El mascarell pon només un ou, blanc blavós, i el poll deixa el niu al cap de quatre mesos, amb quatre quilos de pes; triga cinc anys a arribar a la maduresa i té una esperança de vida de 35 anys. Podeu consultar aquesta informació a <http://www.nius.cat/especies/>. El rècord de longevitat el té una femella d'albatros de Laysan (*Phoebastria immutabilis*) anellada i batejada amb el nom de *Wisdom*, que viu a Hawaii, té 71 anys i l'any passat encara va donar a llum. La dita: *Qui vulgui peix que es mulli el cul* ■

vermut

Els 60 són els nous 40!

Activitats a l'aire lliure, prop de casa

Activitats

Què és Vermut? I noves activitats que proposem

Si tu també tens dubtes sobre Vermut, vine a conèixer-nos i resoldre'ls. Estarem encantats que formis part de la comunitat de Vermut!

*No és necessari estar registrat

Ruta Indiana per Vilassar de Mar amb final en taverna L'Espinaler

Recorrerem el barri antic de Vilassar de Mar amb l'arquitectura típica i conservada i les nombroses cases i passejos amb les cases anomenades d' "indians".

Tenemos nuevos beneficios para ti

Suscripción

beneficios

beneficios

Tarjeta de regalo

Paga 30€, te regalamos 20€

Tenim nova aplicació de Vermut

Descarrega-la ja!

Escanejant el codi QR o buscant a:

Google Play Store

App Store

Facebook Vermut Instagram Vermutapp

www.vermutapp.com

Educació

Sant Gervasi guanya una escola pública: Escola Projecte deixa de ser concertada

CARME ROCAMORA

Bones notícies per la Bonanova. El curs vinent l'Escola Projecte passarà a ser de titularitat pública, deixant enrere així una etapa de gestió concertada i encetant una nova era del projecte educatiu, que ara serà integrat a la xarxa pública, un fet que es materialitza després de dos anys de converses amb la Generalitat i que és un desig del centre des de la seva creació.

Escola Projecte passarà a ser escola pública arran de la llei del Govern aprovada l'any 2019, que dona cobertura legal al canvi de titularitats dels centres educatius i facilita crear places públiques allà on hi ha demanda. L'Escola Projecte va anunciar aquest canvi mitjançant una circular a les famílies el 16 de febrer, un dia abans que el conseller d'Educació, Josep González-Cambray, donés tots els detalls en una roda de premsa convocada al mateix centre, situat a l'avinguda Tibidabo.

El conseller d'Educació va voler destacar que s'incrementa l'oferta de places públiques al districte de Barcelona "on

l'escola pública té menys pes", revertint així un dèficit crònic. En total, són 340 places més des de P3 a 4rt d'ESO, en un districte on només un 12% de l'alumnat dels 3 als 16 anys està escolaritzat a la pública, quan al conjunt de la ciutat el percentatge és del 46%, lluny del 70% que es registra a tot Catalunya.

Continuïtat del projecte

El centre s'assegura amb aquesta nova etapa mantenir la continuïtat amb una qüestió clau, el personal de l'escola —una trentena de professionals— continuarà sent el mateix. Durant els propers anys a l'Escola Projecte, que agafarà el nom d'Institut Escola Projecte, s'hi faran obres en períodes no lectius per adequar-se als requisits del sistema públic, en unes reformes que costaran 634.800 euros, finançats el 50% pel departament d'Educació i l'altra meitat per l'Ajuntament de Barcelona.

El tinent d'alcaldia d'Educació a la ciutat, Jordi Martí, present també a l'anunci oficial del canvi de titularitat de l'Escola

© Escola Projecte

© Educació

Vista de l'edifici des de l'Avinguda Tibidabo

© Sergi Alemany

Jordi Martí, Anna Molas i Josep González Cambray

Projecte, va voler ressaltar que aquesta vegada "no es ve a salvar una escola, sinó que una escola es vol sumar al projecte públic escolar del país", com han fet des del curs 2020-2021 sis centres de Barcelona que han passat de ser concertats a públics.

La cofundadora de l'escola Projecte, Anna Molas, va assegurar que amb el pas

del centre de concertat a públic hi ha un "enriquiment mutu" de les dues parts —Escola Projecte i el Consorci d'Educació de Barcelona— i es va mostrar molt satisfeta perquè sempre s'han caracteritzat per ser una "escola oberta", tal com ho demostra el fet que l'any 1980 el centre va néixer integrant alumnes afectats d'hemofília. ■

El primer bicibús de Barcelona creat a Sarrià torna a rodar amb vuit escoles

SERGI ALEMANY

El primer bicibús escolar nascut a Barcelona, el març del 2021, impulsat pel Col·legi Reial Monestir de Santa Isabel, reprèn l'activitat a partir del 4 de març incorporant set escoles més del districte de Sarrià - Sant Gervasi. En total seran vuit centres escolars que en les últimes setmanes han estat negociant amb el Govern del districte el recorregut que faran cada divendres.

La ruta escolar conjunta tindrà com a punt de sortida la plaça Molina i acabarà a Can Caralleu. Recorrerà un quilòmetre i mig de la Via Augusta fins a desviar-se en direcció a Plaça Artós, on es farà la primera parada: el Col·legi Reial Monestir de Santa Isabel. La ruta continuarà enfilant Major de Sarrià amunt, i a l'altura del carrer del Pedró de la Creu seran els alumnes de l'Escola Orlandai els que es desviaran cap a classe; a Reina Elisenda seran els alumnes de l'escola bressol Petits Paupis i de l'Escola Frederic Mistral els que es desviaran cap al seu centre; arribats al carrer Margenat, serà el torn dels nois i noies dels Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi els que creuaran la Via Augusta, i finalment, quan Major de Sarrià s'uneix amb la Ronda de

Dalt, seran els alumnes de les escoles Dolers Monserdà - Santapau, l'Institut Escola Costa i Llobera i l'Escola Tàber, l'últim centre en sumar-s'hi, que posaran punt final al recorregut del bicibús escolar conjunt, a la zona de Can Caralleu.

Tres torns i un màxim de 30 minuts

El bicibús escolar del Col·legi Santa Isabel, va quedar aturat el novembre de l'any passat per robatoris de bicis constants

als ancoratges posats per l'Ajuntament, segons va informar l'escola, que va demanar poder aparcar les bicicletes en un solar en desús que hi ha al costat del centre. Finalment, però, no van arribar a un acord.

Ara que es reprèn, n'han nascut d'altres a la ciutat, com el de l'Eixample, però el de Sarrià - Sant Gervasi té un quilòmetre més de recorregut, un desnivell important per l'orografia dels barris, i s'espera que aplegui un major nombre d'alumnes participants. "A l'Eixample són escoles públiques no gaire grans, i aquí, per poc que ens hi posem, serem més de 100 alumnes", ha apuntat a El Jardí un dels professors implicats i membre del bicibús a Sarrià - Sant Gervasi, Yago Raventós.

© Frederic Esteve

El bicibús escolar conjunt de Sarrià - Sant Gervasi circularà cada divendres amb tres torns de sortida des de plaça Molina: 7.20 h del matí, per als alumnes que entren a les 8 h a l'escola; 7.50 h per als que entren a les 8.30 h a classe, i 8.20 h per a tots aquells que comencen l'escola a les 9 h. En una prova pilot celebrada a mitjans de febrer, es va calcular que la durada total del recorregut ronda al voltant dels 25-30 minuts, i el tram per la Via Augusta —l'artèria més concorreguda per vehicles—, uns 8-10 minuts.

Circular amb bici per la Via Augusta, una reivindicació veïnal

El bicibús de Sarrià - Sant Gervasi vol visibilitzar i potenciar l'ús de la bicicleta com a mitjà de desplaçament sostenible i habitual per a alumnes, famílies i professorat al districte que té la concentració més alta d'escoles de la ciutat (72 centres). A més, és una de les zones escolars més denses de tot Europa.

Al juny farà dos anys que desenes de ciclistes van recórrer la Via Augusta des de plaça Molina fins a la plaça Borràs, a la Porta de Sarrià, en una acció planificada per la plataforma Bici Augusta per reclamar que es pugés una marxa en la construcció del carril bici en aquesta artèria comunicativa de la ciutat. Aquest estiu, si no hi ha un retard, està previst que es facin les obres per incorporar un carril bici a la Via Augusta entre la plaça Molina i el carrer Ganduxer. ■

CONTINGUT PROMOCIONAT

© Escola Decroly

Salut, també al menjador

ESCOLA DECROLY

Taules rodones, estovalles de roba i responsables de parar la taula i de servir. Així és l'hora de dinar al menjador de l'Escola Decroly que, lluny de les safates metàl·liques i els plats combinats, busca crear l'ambient més semblant al de casa. És un projecte que el centre va engagar arran d'un canvi d'edifici i que els darrers tres anys s'ha anat adaptant a les necessitats del moment sempre amb el mateix objectiu: crear un espai "de calma on l'autoconeixement i l'autoregulació trobin el seu equilibri". Segons la directora de l'Escola Decroly, Romina Fraticelli, d'aquesta manera es busca conformar un clima "càlid i de conversa" que propici "benestar i salut" als infants.

L'objectiu és crear un espai "de calma on l'autoconeixement i l'autoregulació trobin el seu equilibri".

El projecte però, no acaba aquí. S'aprofita l'hora de dinar, també, perquè els infants puguin establir un vincle més proper amb els i les mestres, que dinen amb ells amb aquest objectiu. "És un requisit imprescindible per dotar de qualitat pedagògica aquest espai", explica Fraticelli. El vincle i les converses disteses que es generen entre l'equip docent i els infants afavoreixen també el treball d'hàbits d'higiene i correcció a la taula.

Tot això ha anat acompanyat de petites modificacions en el menú i l'alimentació i ha conformat, doncs, un projecte

La iniciativa promou una alimentació infantil més equilibrada, saludable i sostenible

més global. Aprofitant que l'any 2021 Barcelona ha estat Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible, l'escola s'ha sumat al projecte 'Menjadors més sans i sostenibles', la iniciativa que promou una alimentació infantil més equilibrada, saludable i sostenible també a l'escola. Fa temps que han desaparegut els iogurts ensucrats, s'ha reduït la proteïna animal, es dona fruita per berenar i s'estan incorporant productes de proximitat i ecològics, però gràcies al programa, els menús s'enriquiran amb nous aliments, encara més saludables, noves receptes i, en definitiva, nous gustos per educar, també el paladar dels alumnes i, alhora, conscienciar-los en aspectes com l'impacte que l'alimentació té en l'economia del país i el clima.

L'aposta per una alimentació més sana i equilibrada és una pota més del projecte d'edifici saludable

Alimentació saludable en un edifici saludable

L'aposta per una alimentació més sana i equilibrada és una pota més del projecte d'edifici saludable que l'Escola Decroly implementa actualment. Així, hi ha incorporades fins a quinze mesures com ara l'ús de pintura fotocatalítica que evita components orgànics volàtils a l'ambient, la instal·lació panells absorbents a totes les aules per facilitar la concentració i fomentar l'aprenentatge o la presència de mesuradors de CO2 que indiquen la necessitat de ventilar les aules. Són mesures, explica Fraticelli, orientades "a tenir cura de la salut de l'alumnat, el personal i també el medi ambient" i estan destinades també a millorar el rendiment escolar dels infants. ■

NOVA TEMPORADA

Gaudeix de la nostre terrassa a la plaça del Camp

LA QUESERA

tienda & cheese bar

ENTRANTES
Ensalada verde con queso de cabra caliente
Cazuelita de gambas ajo perejil
Huevo beneditino con espinacas y salsa holandesa
SEGUNDOS
Tallarines con salsa 4 quesos
Rollo de carne de ave con champiñones y gratin
Merluza con verduras salteadas
POSTRES
Ensalada de fruta
Tarteta de fresas
Helado de vainilla con chocolate caliente

Menú migdia:

Dijous i divendres.
Mig menú: 13,90 €
Menú complet 16,90 €
Vi o refresc + cafè inclosos

Carta nit:

Dilluns a dissabte de 19 a 23 h
Carta formatges francesos o
Platets per compartir

Brunch

Dissabte i diumenge de 11 a 16.
Diferents opcions

Música en viu

Dijous des de les 20.30 h

Menús grups o empreses
Zona privada

La Quesera | Plaça del Camp, 7
La Bonanova (entre Muntaner i Mandri)
Tel. 654 94 33 81 | @laqueserabarcelona

Entrevista

“Volem que Sagnier sigui un punt de referència feminista per les joves del districte”

La Comissió Feminista de l'Espai Jove Casa Sagnier es renova amb nous projectes i objectius

L'Elisa i la Júlia, impulsores de la Comissió Feminista de l'Espai Jove Casa Sagnier

ANA RUBIÓ

Organitzar xerrades i tallers, fer xarxa amb les associacions del districte i crear una biblioteca feminista oberta a totes les joves són algunes de les propostes que la Comissió Feminista de l'Espai Jove Casa Sagnier vol impulsar aquest 2022. La Júlia Escanilla i l'Elisa Capel en són les actuals integrants i estan replantejant el projecte per tal d'adequar-lo a les necessitats de les joves de Sarrià - Sant Gervasi. Fins al moment, ja han inaugurat la biblioteca feminista i han preparat una programació completa pel 8 de març, Dia Internacional de la Dona. El seu objectiu és obrir-se cap enfora, però sense descuidar les cures internes que han caracteritzat la comissió des que es va crear el 2018.

Ja fa quatre anys que va iniciar el projecte...

Júlia: Exacte. Ho vam fer arran d'inquietuds que tenia l'equip de Sagnier, i es va formar com un espai de debat entre les dones de l'equip.

Elisa: Sí! Era un espai de cures, de reflexió.

Un espai intern.

J: Això mateix. No estava enfocat a dinamitzar res com a espai jove sinó com un grup de dones per debatre i qüestionar-se coses.

Quin és el rumb de la comissió?

E: Sense oblidar la part interna de l'equip, volem fer accions cap al districte, cap enfora, cap a les joves! Crear un espai més constant i productiu.

J: Bàsicament, volem aprofitar les diferents oportunitats d'intervenció al districte ja sigui des de l'espai jove o anant als instituts, col·laborant amb les comissions feministes i formant-nos a nivell intern.

Com us organitzareu per complir amb els objectius?

E: La nostra idea és que la dinamització de la comissió es dilueixi una mica, que no recaigui tot el pes en nosaltres. **J:** Ens agradaria fer formacions a l'equip i poder dividir la feina en petits grups: unes persones que s'encarreguin de la formació, d'altres que siguin el nexa amb els instituts del barri, unes que gestionin les xarxes...

Heu rebut alguna formació abans de renovar la comissió?

E: Sí. De moment, les dues hem fet una formació del Consell de Joventut de Barcelona (CJB) amb la cooperativa Candela, i ara estem en contacte perquè vinguin a formar a tot l'equip.

J: Per nosaltres, el més important és que la comissió no sigui un desgast i que en surtin projectes ben parits.

E: Exacte. Penso que ens hem adonat que per fer una passa, t'has de mirar les cinquanta que has fet

anteriorment. Es tracta d'identificar què s'ha de canviar de tot el procés perquè la següent passa sigui transformadora.

En els quatre anys de vida, quin ha estat el progrés més significatiu?

J: Crec que ha estat posar consciència al moviment i anar-ho remarquant. Evitar que la nostra sigui una comissió que està posada allà perquè com a entitat queda bé ser feminista. Volem anar molt més enllà: volem que Sagnier sigui un punt de referència feminista per les joves del districte, tant per les que fluctuen per aquí com per les que van als instituts de la zona.

Com planifiquen arribar a les joves del districte?

E: Principalment, a través dels instituts. La idea és anar-hi, conèixer les joves i preguntar si volen crear estructures feministes als seus centres, si aquestes ja existeixen o si el professorat ja té algun tipus d'organitzacions.

J: Si més no, donar eines i recursos als instituts que volen crear aquests espais.

Quines entitats feministes coneixeu de Sarrià - Sant Gervasi?

E: N'hi ha poques i encara les estem descobrint. Ara per ara sabem que a l'Institut Costa i Llobera hi ha l'assemblea LGTBI del professorat, al Menéndez y Pelayo hi ha una comissió feminista i a l'Escola Pia de Sarrià també hi ha moviment.

Quina visió teniu de la lluita feminista al districte?

E: No hem investigat gaire perquè acabem de començar aquest projecte, però jo crec que ens falta connexió. Sabem que hi ha una voluntat de crear xarxa i compartir recursos, però és un procés lent.

Creieu que el barri té ganes de transformar-se?

E: Pensem que el barri no abraça gaire aquest canvi, però nosaltres estem aquí per les joves i elles sí que tenen aquesta necessitat.

Us fixeu un tipus de públic?

E: Les activitats estan obertes a tothom. Sabem que qui hi assistirà seran noies o persones amb identitats dissidents, però no tanquem la porta a ningú. No hem fet mai un curs de compreses de tela on hagi vingut un home cis.

Voleu arribar-hi?

E: La veritat és que no ens ho havíem plantejat, perquè tampoc estem oferint un taller dirigit a homes-cis de noves masculinitats; ens ho apuntem perquè també és interessant.

Parlem de la nova biblioteca feminista.

J: De fet, ja existia. Era una biblioteca interna només per treballadores i, quan vam començar a replantejar tota la comissió feminista, vam decidir obrir-la al barri.

Com funciona?

E: Les bases són com les de la Biblioteca de Catalunya. Ara hi ha 25 llibres que es poden agafar lliurement.

En què us baseu per escollir els llibres?

E: Molts ja els teníem abans i, per escollir els nous, hem seguit les recomanacions de la cooperativa Candela. També, per no quedar-nos només amb els autors que ja tenen molta repercussió, hem estat buscant obres de joves que estan creant contingut, una mica amb la idea de fer suport a noves creadores.

Un altre objectiu són les formacions feministes. Les oferiu vosaltres dues?

E: Ens encantaria estar en contacte amb les joves i fer formacions, debats... però nosaltres no en som prou expertes, de moment. Tenim la sort, però, d'estar en contacte amb entitats que en saben molt i que ens poden formar com a equip.

S'acosta el 8 de març, què teniu preparat?

E: De moment hi ha diverses activitats programades com el taller 'Preparat per la mani', un espai creatiu on

personalitzar materials, totebags, xapes... per després sortir a reivindicar-nos als carrers.

J: Després, hi ha l'apartat cultural, que vindrà La poetika. (...)

E: Sí, el 18 de març vindran les noies de la Poètika a fer una jam multidisciplinària artística que acabarà amb un concert. A més, estem replantejant les activitats que ja estaven programades pel març per tindre-les també de perspectiva de gènere.

J: Al final, des de la comissió tenim molt clar que la nostra tasca no es queda només en reivindicar el novembre i el març, sinó en poder revisar també totes les activitats que fem, com les fem i qui i com hi participa. ■

© Ana Rubió

Opinió

L'Institut Nacional de la Vivienda, la dictadura en girar la cantonada

JOAN CEBRIAN

És probable que, entre els carrers del districte, ens hàgim topat amb unes plaques que avui en dia ens semblen impròpies del nostre temps. Làmines generalment grises que porten per títol "Institut Nacional de la Vivienda", que promulguen lleis que van de l'any 1944 al 1955. El més segur, però, és que haver-les vist no hagi estat el que ens ha cridat més l'atenció, sinó l'enorme jou amb fletxes, símbol de la Falange i posteriorment adoptat pel franquisme, que duen la majoria al costat.

Corria l'any 2016 quan diverses entitats juvenils barcelonines van iniciar una campanya en favor de la memòria històrica, que consistia a retirar les plaques amb simbologia franquista que es trobaven distribuïdes arreu de la ciutat. Aquí, al nostre districte, n'eren més de 560, les que es van arribar a comptabilitzar. No va ser fins un any després, el febrer del 2017, que l'Ajuntament de

Barcelona començava una retirada oficial d'aquestes làmines, volent abandonar, d'aquesta manera, una lluita que fins aleshores havien dut a terme els joves dels diferents barris.

Tanmateix, com sol passar en aquest tipus d'iniciatives portades per les institucions, la campanya es va quedar curta. La deixadesa, juntament amb l'eterna burocràcia del procés van impedir la retirada efectiva de la totalitat d'ensenyes de caràcter feixista, deixant, un cop més, la feina als joves organitzats.

Encara avui dia comptem per desenes les senyes franquistes al barri. Tanmateix, quina és la història al darrere d'aquestes rèmores?

El dinou d'abril de 1939 naixia l'Institut Nacional de la Vivienda, un òrgan franquista dedicat a la creació d'habitatge de protecció oficial. En un

principi, estava subjecte al Ministeri de Acció i Organització Sindical, però poc després va passar a ser controlat pel sindicat vertical i, posteriorment, va anar a parar a mans del Ministeri de Treball. No va ser fins a mitjans dels anys cinquanta, amb la creació del Ministeri d'Habitatge d'Espanya, que es va consolidar la institució tal com la coneixem al districte. Les plaques que encara avui "decoren" moltes façanes dels nostres carrers, així doncs, daten, majoritàriament, d'aquesta època.

És a partir del 1954 que s'incorporen el tan característic jou i el feix de fletxes amb la bandera roja i negra de fons. És també vora aquell any que s'aproven diverses lleis en relació amb l'habitatge de protecció oficial, que, a més de portar en si la construcció de desenes d'edificis, controlaven qui podia accedir als pisos de protecció oficial i/o subsidis econòmics. Arribats en aquest punt, poden no semblar les mesures més polèmiques del règim o, fins i tot, podríem comparar-les amb d'altres de similars preses en països veïns durant els mateixos anys. Però quan ens endinsem en detalls trobem que, efectivament, no són tan innocents com poden semblar.

Tot i estar promulgades pel Ministeri de Treball o d'Habitatge, tant el Ministeri de l'Exèrcit com el de la Marina van tenir gran incidència en la redacció i annexos posteriors. És especialment

© Ajuntament de Barcelona

notable en l'apartat d'ajudes envers els funcionaris, en què, per influència dels dos ministeris citats, es creava una distinció entre funcionaris civils i militars. Aquests últims rebien subvencions substancialment més copioses que la resta, ja fos en forma "d'ajut econòmic" o d'habitatge, posteriorment i a petició dels ministeris referents a l'exèrcit.

Es va incloure, en aquest grup de privilegiats, el cos de Policia Nacional, policia armada i policia de trànsit. D'aquesta manera, no només va proliferar la corrupció entre alts membres de l'exèrcit i policia, els quals s'adjudicaven pisos en zones altes —com és el cas del nostre districte, on consta un gran nombre de casos—, però també en diversos barris que van ser estratègicament sobrepoblats per famílies de Policia Nacional i armada o militars. ■

Ja arriba setmana santa: la natura com a eina educativa i l'educació per preservar la natura

CARLES BOSOM

Com ja sabeu, a Aula2 creiem en l'educació integral dels infants amb el lleure com a eina... Gran part dels beneficis de les activitats que desenvolupem, però, no ens les podem atribuir tan sols a nosaltres. L'entorn en el qual les realitzem ens ajuda a assolir els nostres objectius educatius.

Majoritàriament, duem a terme les activitats en cases de colònies rodejades de fantàstics boscos, que permeten als nostres infants connectar amb l'espai natural. Si no podem marxar tan lluny, fem activitats de descoberta en alguns dels parcs urbans propers a les escoles. Així continuem gaudint de tots els beneficis que ens dona la natura.

Com diu Katia Hueso en el seu llibre *Educar en la naturalesa*: "No hem d'anar

a un parc natural per anar a buscar la natura, perquè la tenim més a prop del que pensem, fins i tot vivint a la ciutat".

La natura està present de forma quotidiana en el nostre entorn. No cal anar a la muntanya o a la platja per poder gaudir-la. Només cal una mica de temps i atenció per poder-la apreciar i aprofitar els seus beneficis. Un canvi de tonalitat en el tros de cel que podem veure des de la finestra de casa, les plantes del jardí o els petits insectes que trobem són natura.

Si ensenyem als nostres infants a invertir el seu temps per contemplar aquest entorn, els estem educant en el respecte a la natura. També els estem donant eines per treballar l'atenció i la concentració. Alhora, des del punt de vista de l'adult, aquest moment ens aportarà ser més conscients del present, de l'ara i de l'aquí —que és l'estat habitual dels més petits— i connectar millor amb els nostres infants.

Mil hores a l'aire lliure és una iniciativa de Katia Hueso que proposa passar, com a mínim, mil hores a l'any a l'exterior. Dit així sembla moltíssim, però suposaria 3 hores diàries. Si aprofitem bé el temps de les nostres vacances, aquest objectiu pot ser més fàcil d'aconseguir!

Així que aquesta Setmana Santa, tinguem més o menys opcions d'acostar-nos a entorns naturals, us aconsellem que invertiu una mica de temps per apreciar la natura tant amb els adolescents com

amb els més petits de la casa. Cal que tinguem en compte, també, els beneficis tant físics com emocionals (serenitat, tranquil·litat, etc.) de l'activitat exterior. Gaudir de la natura que ens envolta vol dir també respectar-la i cuidar-la, benefici que serà immediat i de futur per a totes i tots.

Com a conclusió, cal recalcar que l'observació conscient de la natura també ens permetrà adonar-nos del que sentim en percebre informació sensorial. Aquesta experiència una pantalla mai ens la podrà transmetre. ■

Ende-
vinalla

Em llevo,
et desperto,
t'escalfo, et faig llum,
si un núvol em tapa
tot queda com fum.

Què és?

El _____

I a tu, qui et desperta
cada matí per anar
a l'escola?

LA SORPRESA

La Berta s'ha fet la valenta davant dels pares, però li fa basarda anar sola quan encara és fosc. Xiula per fer-se passar la por i pensa: "sort que l'esquirol viu molt a prop d'aquí".

—Hola, Ramon —diu tota contenta.
Ja no té por i se sent tranquil·la.
—Hola, Berta, però no m'enfoquis amb la llanterna, que m'enlluernes —respon l'esquirol.
—Perdona. I ara on hem d'anar?
—Ja ho veuràs... Anem de pressa que no podem fer tard.

Mentre s'enfilen pel camí del bosc la Berta no para de fer preguntes:
—Serveix per a alguna cosa això que em vols ensenyar?
—Per a un munt de coses.

—Dona'm una pista —insisteix la Berta.
—Mmmm, ens escalfa i eixuga la roba.
—Una estufa?
—No.
—Una assecadora?
—Noooo!

Arriben a dalt del turó més alt de Bosquerol i la Berta es queda embadalida. És la primera vegada que veu la sortida del sol i pensa que és el més bonic que ha vist mai.

Esmorzen i després comencen la baixada cap a l'escola.
El sol a poc a poc ho va escalfant tot i el gelbre dels camps es va fonent.

Quan ja són a l'escola veuen que encara no ha arribat ningú.
—És la primera vegada que arribo el primer a l'escola —diu l'esquirol.
—Jo també! —exclama la Berta.
Veure la sortida del sol els ha agradat molt i estan molt contents.
Ha sigut una bona manera de començar el dia!

REMEIS I CUINA DE CONVENT

L'avellaner

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

L'avellaner (llat., *Corylus avellana*; cast., *avellano*) és un arbre caducifoli que brota molt primerencament. Fa uns penjolls anomenats, popularment, *el moc dels avellaners*. Aquests penjolls s'empren com a remei per provocar la suor i eliminar les toxines en els estats gripals i cal collir-los quan són plens de pol·len. Pel que fa a l'escorça de l'avellaner, és astringent i se solia usar en la terapèutica popular per aturar les diarrees.

Els antics frares oferiren aquesta bella descripció de l'avellaner: "Un arbre que trau de l'arrel várias ramas rectas y flexibles; ab las fullas grans, rodonas y en figura de cor; ab las flors pochos vistosas y lo fruit rodó de mitja polsada ab la molsa blanca, oliosa y de gust molt agradable." A propòsit de les virtuts remeieres de l'avellana, el cèlebre metge pontifici Dr. Andrés de Laguna (†1560) escriví que "son dañosas, aunque majadas y bebidas con aguamiel sanan la tos antigua. Tostadas y comidas con un poco de pimienta maduran los catarros, y quemadas con todas sus cáscaras y majadas con grasa de oso, aplicadas, hacen renacer los cabellos" (*Acerca de la materia medicinal* I, 142).

Hi ha una mena d'avellaners que són bords i se solen plantar a guisa de tanca a la vora dels camps. Aquesta variant borda fa molt poques avellanes, molt grosses i amb una closca molt dura. Amb la "bullidura" d'aquesta closca d'avellana borda, quan encara és verda, se n'obté un potent diürètic que és molt apreciat en la medicina rural.

© FIR0002 - Wikipedia

A propòsit del conreu de l'avellaner, els antics hortolans escriviren que és un arbre que "requiere un clima templado y un terreno sustancioso, ligero y fresco, siéndole por lo regular los arcillosos muy fatales, pues atendiendo que sus raíces son muy flexibles, al encontrar resistencia en el terreno se doblan, no pudiendo por ello desarrollarse. El arado es uno de los mayores enemigos del avellano, ya que extiende sus raíces muy superficialmente. Se tienen que dar al avellano, a lo menos, dos labores con la azada, una al mes de octubre o noviembre a fin de enterrar las hojas que se han desprendido del árbol; y la otra en marzo o abril, que es cuando empieza a moverse la savia. Se acostumbra a podar el avellano cada tres años, consistiendo en limpiarle de la madera muerta y de las ramas tragonas" (*La Huerta de San Francisco*, 57-58).

La fusta de l'avellaner, atesa la seva elasticitat, fou molt apreciada pels boters i pels cistellers. Les avellanes solen assolir la maduresa a darrers d'agost o bé a primers de setembre, segons aquella dita popular: "Per Santa Magdalena, l'avellana és plena" (22 de juliol) i és, aquesta, una fruita seca força oliosa i de bon nodriment, però no són massa recomanables per als ancians ni per a les persones amb la pressió arterial elevada, i tampoc se'n pot menjar de manera abusiva. A l'article vinent us parlaré, si Déu vol, sobre el cirerer i les seves propietats. ■

FRA VALENTÍ SERRA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

DIETÈTICA

La dieta mediterrània com a reclam publicitari

ANNA VILARRASA

Aquest mes passat, es va publicar una investigació duta a terme per la Universitat Oberta de Catalunya i la Universitat Pompeu Fabra amb una conclusió força cridanera i contundent: "La majoria de productes alimentaris i begudes publicitades sota el concepte *mediterrani* no estan inclosos en la dieta mediterrània".

Els productes que més van utilitzar aquest reclam són salses de tomàquet, sopes i plats preparats. Però una ullada a alguns envasos revela que patates fregides, snacks o suc de fruites també l'utilitzen per publicitar-se. En el cas de les begudes, un 89 % de les que es van analitzar en l'estudi són alcohòliques.

Tots ells s'emparen en la presència d'algun component que sí que forma part de la piràmide alimentària mediterrània. Però una anàlisi detallada dels ingredients mostra que hi són presents en poca quantitat, en forma d'aromes o que representen un percentatge molt petit del producte final. A més, com es pot veure pel tipus de producte, disten molt de ser aliments frescos i cuinats a casa, una de les premisses bàsiques de l'estil de vida mediterrani.

Segons la legislació espanyola aplicada a la publicitat, tècnicament no es tracta de publicitat enganyosa. Però aquesta legislació data dels anys 80, i segons les autores de l'estudi és imprecisa i vaga en alguns aspectes. És una estratègia que pot comportar confusió per part dels consumidors, que es basen en el bon nom d'aquest patró alimentari per confiar en la bondat del producte.

La dieta mediterrània és un patró alimentari saludable amb reconeguts beneficis per a la salut cardiovascular i la prevenció de malalties cròniques. També sembla que pot tenir efectes positius per promoure la longevitat. Recentment, ha estat escollida per quart any consecutiu com la dieta més saludable per nutricionistes experts en obesitat, salut cardíaca i diabetis. També és reconeguda per la UNESCO com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat.

Així doncs, està clar que l'etiqueta *mediterrània* és un reclam publicitari perquè avui en dia tot el que és saludable ven.

La dada més preocupant de l'estudi (o si més no, igual d'alarmant) és que, de tots els productes analitzats, només un 13,6 % té un valor nutricional alt (segons el marcadore Nutri-Score). Per tant s'enganya el consumidor i se l'empeny a consumir productes que són perjudicials per a la salut.

Si realment vols gaudir d'aquests beneficis, la dieta s'ha de basar en els grups d'aliments següents:

- Fruïtes, verdures, cereals, llegums i fruita seca: ingesta freqüent
- Oli d'oliva: consum habitual
- Peix, marisc, carn magra i ous: presència moderada
- Carn vermella, carn processada, sucres afegits: poc consum

Finalment, també és interessant saber que la dieta s'enquadra en un estil de vida i que és el conjunt d'aquestes pràctiques el que pot ajudar a millorar la salut. Són altres hàbits, com ara la frugalitat i la moderació en el consum d'aliments, la tria de productes de temporada i tradicionals, la implicació en la preparació culinària, les activitats socials, l'exercici físic regular, la hidratació i el descans. ■

ANNA VILARRASA ÉS DIETISTA

Fotos: © Javier Sardá

■ lluís bragulat ■ can lluís des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: www.facebook.com/canlluis.bragulat

FUNDACIÓ USZHEIMER

© Fundació Uszheimer

Cuidem els que cuiden

CLAUDIA AINETO, PSICÒLOGA DE LA FUNDACIÓ USZHEIMER

El dia d'anar al neuròleg ha arribat, saben què és un dia important que els canviarà la vida. La informació que doni l'especialista pot ser més o menys optimista, però evidentment que alguna cosa ha de dir-nos, si no, no seria necessari anar-hi. Nervis, incertesa i pors és el que senten abans del diagnòstic.

No són qui penseu, ells també estan a punt d'iniciar una batalla i segurament la més dura i amb més obstacles que mai han afrontat. Aquella figura que pateix en silenci, la persona cuidadora.

La persona cuidadora no professional és aquella figura que a vegades adopta aquest rol de manera escollida i d'altra imposada per les circumstàncies. És aquella que no rep ajuda el mateix dia que li estan dient a un familiar seu que pateix una malaltia sense cura i que haurà de cuidar i vetllar pel seu benestar tota la vida.

Shock, negació, resignació i acceptació són etapes d'un dol que elabora una persona cuidadora quan es troba en aquesta situació (dol anticipat). A vegades aquest dol no arriba a elaborar-se mai en totes les

fases, ja que acceptar que la parella, el pare o la mare o qualsevol altra persona estimada té una patologia incurable, no és gens fàcil.

El primer pas és informar-se de la malaltia diagnosticada per professionals de la salut mental. Conèixer el grau o fase de l'estat actual i el comportament evolutiu de la malaltia pot ajudar a calmar i tranquil·litzar les pors més immediates. El segon pas és conèixer de quins recursos es pot disposar per vetllar pel benestar de la persona cuidada (centre de dia, atenció a domicili, etc.). El tercer pas és la presa de decisions, ja segurament en algun moment de la cura, s'hauran de prendre decisions que causaran inseguretats, culpa, pors i tristesa. És una etapa difícil per a la persona cuidadora, ja que segurament la situació és junta amb una sobrecàrrega física i emocional no atesa.

L'etapa final de cuidar és una etapa dolorosa alhora que satisfactòria per haver estat present durant tot el procés degeneratiu de la persona cuidada, una etapa poc reconeguda i molt important en el desenvolupament posterior vital.

La persona cuidadora viu moltes emocions i dificultats en silenci que la societat actual no sap percebre, ni valorar la seva tasca. Són persones lluitadores i valentes davant una realitat diària complicada i diferent cada dia.

A la Fundació Uszheimer escoltem, donem suport, ajudem i acompanyem durant aquest procés tan dur que viu la persona cuidadora. Donem la mà a totes aquelles persones que es troben en una situació tan complexa com la de cuidar a un familiar en situació de dependència en els grups de suport emocional que oferim a totes les famílies. Des de l'empatia i l'experiència que ens caracteritza proveïm dels recursos necessaris físics i emocionals perquè aquesta cuida sigui compartida. ■

FUNDACIÓ USZHEIMER • Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65 • www.fundaciouzzheimer.org

EL RACÓ DEL VEÏNAT

Un amic al cel

YAGO RAVENTÓS

Estimat Toni Vadell,

Vas començar la tasca com a bisbe amb una gran discreció i marxés després d'haver revolucionat espiritualment tota l'arxidiòcesi.

Ja no hi ets, però, tot i així, estàs molt present. "Quin misteri, oi?": unes paraules que repeties quan xerràvem. I avui em ressonen també a mi.

Gràcies per tant, gràcies per la petjada que ens deixes i deixaràs. Gràcies per haver estat instrument de Déu per a tantíssima gent. Era impossible no apropar-se a Déu veient com estimaves els altres amb tanta tendresa, a través de tants detalls quotidians, sempre escoltant llargament i acabant amb un bon consell. L'alegria que transmeties era l'alegria del Senyor, sempre amb un somriure, tot i la *quimio*.

Marxo de la capella ardent amb tristesa, però amb un enorme agraïment d'haver-te conegut. Ara puc dir que tinc un amic al cel, quina sort!

Ens veiem aviat, segur que passa volant. ■

Ens pots fer arribar els teus escrits a: redaccio@diarieljardi.cat

Primera pinzellada de la meva postguerra

L'escola

Jo tenia cinc anys i la Mercè, quatre. Un matí el pare ens va explicar que ens acompanyava a una escola alemanya. Ja vivíem al barri de Sant Gervasi i l'escola era molt a la vora, al carrer Laforja: la Santa Elisabet.

Tinc un record molt dolç d'aquells dos anys: un jardí molt gran, *Mater Alma*, bones amigues...

Durant la guerra, el pare tenia un amic alemany que enviava xocolata "per a les nenes". De cop, la xocolata es va acabar. Els pares ens van treure de l'escola alemanya i ens van portar a les Dames Negres, monges franceses. Lògicament, mai se'n va saber la causa. L'any següent vaig fer la primera comunió amb la túnica més austera que havia vist mai: de seda, un cordó a la cintura i una trista corona al cap.

MONTSERRAT CORNET

WATCHES & DIAMONDS
COMPRA I VENDA DE RELLOTGES I JOIES

Tel. 932095525
WhatsApp 609723858
C/ Santaló, 26
08021 Barcelona

De dilluns a divendres de 10:30h a 14:00h
(tardes hores concertades)
www.watchesdiamondsbcn.com

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

FERRETERIA

SERVEIS JURÍDICS

ESPORT OCI

FARMÀCIES

BEGO
Benestar
Reflexologia
Quiromasaje
Masaje relajante
Cuidados faciales
Cuidados corporales

Tel. 644 08 45 61
Balmes, 224, 4, 2 Grupo Sinergia
Balmes, 390 FGC Putxet
www.begobenestar.com

Keerl Cadena88 ferreterias
Ferreteria Keerl

c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

JOAN ALÍS GABERNET
advocat - número Col·legiat 13262
Administrador i Mediator Concursal

c/ Julian Romea, 6, baixos, Desp 4
08006 BARCELONA
934 155 019 - 651 722 446
joanalisis@icab.cat
www.alisabogado.com

**AUTÒNOMS - PARTICULARS
SOBRE ENDEUTAMENT
LLEI SEGONA OPORTUNITAT**

Deports i Destresa

Passeig Sant Gervasi, 50
Tel. 93 212 46 94
edestresa@hotmail.com
 [deportsidestresa](#) Segueix-nos!

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn

www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

**PAPERARIA
LLIBRERIA
ART**

**LLENCERIA
JOIERIA**

**RESTAURACIÓ
I ALIMENTACIÓ**

**FORMACIÓ
AUTOAJUDA**

FARMÀCIA PALLARÉS
DES DE 1989

Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
  Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

DEMOS
PAPERERIA
LLIBRERIA

Craywinckel, 25
08022 - Barcelona
Tel. 93 417 14 85
llibreria.demos@gmail.com

Ras Corseteria

Calvet 11
932-023-915 lencieriasras@gmail.com
 @Rascorseteria rascorseterialenceria
www.rascorseteria.com

**Menjars casolans
També per emportar**

c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

'19 @ 30 ANIVERSARI

19 CENTRO DE FORMACIÓ

- ESO/UEC (U. Escolarit. Compartida)
- PFI (Programes Formació inserció)
- CAS (Curs d'Accés a Grau Superior)
- CAM (Curs d'Accés a Grau Mitjà)
- Estudi Dirigit (Prim., ESO, Batxiller)

c/ Folgueroles, 8-10
tel. 93 418 20 30 / info@19formacion.com
www.19formacion.com

**SALUT
BENESTAR**

ART I PAPER

MARCS A MIDA
MIRALLS
RESTAURACIÓ DE PINTURES I MARCS
LITOGRAFIES

c/ CRAYWINCKEL, 4 - 08022 BCN
93 417 96 74

IÑAKI SALOM JOIES

c/ Diluvi, 2 bis / 08012 BCN
934 154 699
info@inakisalom.com
www.inakisalom.com

Il·luis bragulat
can Il·luis des de 1971

**xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
"50 anys junts"**

c/ Pàdua, 105
08006 Barcelona
Tel. 93 212 54 48
canlluis@xarcuteriabragulat.es

20 anys

Autoayudametaverso.com
(App) Comomejorarlavida.com

Espacios con cápsulas de lectura, libros y test para el desarrollo personal y profesional.

FREE

INSTITUT AUDITIU salesa

El meu centre auditiu de Confiança

Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920

www.salesa.es

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
Monterols, el Putxet, el Farró,
Galvany, Turó Park
enric@diarieljardi.cat
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

APROPERTIES

REAL ESTATE

Vol vendre o llogar la seva propietat?

Valoració gratuïta
de la seva propietat.

Presència en **portals locals, nacionals i internacionals.**

Eficàcia, transparència i proximitat.

Més de 150.000 visites
mensuales al web.

Fotografies realitzades per
fotògrafs professionals.

Més de 1.800 sol·licituds
d'informació al mes.

Passeig de Gràcia 85, 8ª planta
93 528 89 08
aproperties.es